

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

Den 7. marts 2012

FVM 017

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:
 - Forenkling
 - *Udveksling af synspunkter*KOM-dokument foreligger ikke

Side 4

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik
 - *Orienterende debat*KOM (2011) 425

Side 7

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter
 - *Orienterende debat*KOM (2011) 416

Side 16

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]
 - *Orienterende debat*KOM (2011) 804

Side 21

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension
 - *Rådskonklusioner*KOM (2011) 424

Side 28

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 353
Side 35
7. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 630
Side 46
8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk identifikation af kvæg og om at lade bestemmelserne om den frivillige mærkningsordning for oksekød udgå,
og
forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 64/432/EØF for så vidt angår edb-databaser, som udgør en del af overvågningsnetværket i medlemsstaterne
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 525 og KOM (2011) 524
Side 49
9. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 1234/2007 for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 631
Side 54
10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2010) 767
Side 56

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer
- *Tidlig forelæggelse*
KOM (2011) 798

Side 59

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 19.-20. marts 2012

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

- Forenkling

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Formandskabet har lagt op til en diskussion på Rådsmødet den 19.-20. marts 2012 om forenklingmuligheder i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik. Diskussionen vil tage udgangspunkt i et oplæg fra formandskabet om dette emne.

Baggrund

Formandskabet ønsker en udveksling af synspunkter vedrørende forenklingmulighederne i den fremtidige landbrugspolitik.

Sagen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Formål og indhold

Kommissionen fremsendte den 12. oktober 2011 forslag om reform af den fælles landbrugspolitik. I forbindelse med Kommissionens præsentation af reformpakken i Rådet har en række medlemsstater rejst spørgsmål om, hvorvidt Kommissionens forslag indebærer en forenkling af den fælles landbrugspolitik. Der er ligeledes rejst tvivl om, hvorvidt de af Rådet anbefalede principper om forenkling, som 26 medlemsstater støttede på rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 17. marts 2011, er blevet fulgt. Disse principper er følgende:

- Den fælles landbrugspolitik skal i perioden 2014-2020 samlet blive billigere og enklere for de nationale myndigheder at administrere. Ydermere skal de administrative omkostninger for støttemodtagerne reduceres. Enhver stigning i omkostninger eller kompleksitet vedrørende særlige foranstaltninger kan kun være berettiget, såfremt fordelene opvejer omkostningerne.
- En risikobaseret fremgangsmåde bør anvendes på alle kontroller for både administrationen og støttemodtagerne. Det betyder, at kontrollen reduceres, når administrationen har vist, at man har et velfungerende kontrolsystem, eller støttemodtageren har haft nogle gode kontrolresulta-

ter. Tilsvarende vil kontrollen, som det allerede er tilfældet i dag, blive øget, hvis der opstår systemiske problemer.

- Medlemsstaterne skal have mulighed for skøn og fleksibilitet, særligt i relation til landdistriktsprogrammet. Endvidere skal det være muligt at definere kriterier for kontrol, overvågning og evaluering på en måde, som passer til de enkelte medlemsstaters særlige omstændigheder, hvis det kan påvises, at de ønskede politiske resultater kan opnås. Dermed tilstræbes en resultatorienteret tilgang i modsætning til en procesorienteret tilgang.
- Der skal være større proportionalitet i forbindelse med kontrol og sanktioner.
- Der skal sikres fuld gennemsigtighed og klarhed over opgaver og ansvar. Endvidere skal der indføres mekanismer for at tilvejebringe den nødvendige klarhed, hvis der er usikkerhed om fortolkning af EU-krav.
- Brugen af teknologi skal maksimeres og tilskyndes.

På Rådets opfordring har Landbrugskommissæren den 10. november 2011 sendt et brev til alle medlemsstater. Heri oplistede de elementer i reformforslaget, der af Kommissionen betragtes som forenklinger. Her fremhæves særligt støtteordningen for små landbrug som en væsentlig forenkling i forslaget om direkte betalinger. Det samme er tilfældet med introduktionen af én ny grundbetalingsordning for alle medlemsstater, fjernelse af særlige betalingsrettigheder, fjernelse af graduering samt harmonisering af de koblede støtteordninger. Kommissionen tilkendegiver dog, at visse politiske elementer (som for eksempel grønning) vil medføre øgede administrative omkostninger, men at det er forsøgt at finde enkle løsninger hertil.

I relation til den fælles markedsordning fremhæver Kommissionen, at det er en administrativ lettelse at give afkald på sukkerkvoterne samt på visse støtteordninger. Hvad angår den horisontale forordning anføres det, at harmonisering af forvaltnings- og kontrolregler for den direkte støtte (søjle I) og for landdistriktspolitikken er en forenkling. Kommissionen anfører også, at medlemsstater med vel fungerende kontrolsystemer vil få reduceret antallet af kontroller på bedrifterne. Visse krydsoverensstemmelseskrav fjernes og en række regler sammenskrives. I relation til forslag om landdistriktspolitikken fremhæver Kommissionen blandt andet, at fjernelse af akserne og mere fleksibilitet vedrørende Leader-programmet er at betragte som forenklinger.

Formandskabet har udarbejdet en note om forenkling, hvori de seneste års forenklingstiltag i relation til den fælles landbrugspolitik er gennemgået. I noten opfordres medlemsstaterne endvidere til at fokusere på forenkling i relation til de igangværende reformdrøftelser og i øvrigt fremkomme med konkrete forenklingsforslag. Formandskabet vil opfordre fremtidige formandskaber til, at Rådet (landbrug og fiskeri) vender tilbage til spørgsmålet om forenkling som led i reformen, inden dens vedtagelse.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om sagen, men Europa-Parlamentet har den 18. maj 2010 vedtaget en beslutning om forenkling af den fælles landbrugspolitik. Denne tager udgangspunkt i

Kommissionens tidligere meddelelse om forenkling KOM (2009) 128 ”En forenklet landbrugspolitik for Europa til fordel for alle”. I beslutningen understreger Europa-Parlamentet nødvendigheden af forenkling med henblik på at nedbringe gennemførelsesomkostninger for EU's institutioner, medlemsstater og støttemodtagere. Europa-Parlamentet lægger speciel vægt på forenkling af krydsoverensstemmelse, direkte betalinger, udvikling af landdistrikter og dyreidentifikation.

Endvidere har Europa-Parlamentet den 8. juli 2010 vedtaget en beslutning om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013. Heri understreges det, at udformningen og gennemførelsen af den nye fælles landbrugspolitik primært bør bygge på enkelhed, proportionalitet, gennemsigtighed, begrænsning af bureaukrati og mindskning af administrative byrder for landbrugerne.

Konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, administrative eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

Sagen har været forelagt § 2-udvalget (landbrug).

Landbrug & Fødevarer pointerer, at det er meget vigtigt, at forenklingsøvelserne også tager højde for, at landbrugspolitikken skal være let at administrere på de enkelte bedrifter, da det ofte volder den enkelte landmand stort besvær at administrere de forskellige ordninger. Krydsoverensstemmelse og direkte betalinger er kendte eksempler, men også de forskellige landdistriktstiltag kan være særdeles komplicerede. Helt konkret nævner Landbrug & Fødevarer følgende muligheder for forenkling: Fjernelse af det nuværende markbloksystem; mindre komplicerede regler for permanente græsarealer og endelig et mere proportionalt forhold mellem forseelse og sanktion ved overtrædelse af krydsoverensstemmelseskravene. Hvad sidstnævnte angår, bestemmes sanktionens størrelse ikke på baggrund af forseelsen, men på baggrund af hvor meget støtte landmanden modtager.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark arbejder aktivt for at forenkle den fælles landbrugspolitik og finder, at det særligt i forbindelse med udformningen af reglerne for den fremtidige fælles landbrugspolitik efter 2013 er vigtigt at fokusere på forenkling.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være en positiv holdning til øget forenkling i den fremtidige fælles landbrugspolitik fra stort set alle medlemsstater, og at der vil blive efterspurgt forenkling af en række elementer i Kommissionens reformforslag. En række medlemsstater har endvidere fremhævet, at behovet for forenklinger er særligt presserende i lyset af den økonomiske krise.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udkastet til de seks forenklingsprincipper har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 22. februar 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 17. marts 2011, jf. samlenotat oversendt den 24. februar 2011.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik

KOM (2011) 425

Nyt notat.

Resumé

Forslaget vedrører de generelle principper og overordnede retningslinjer for den fælles fiskeripolitik ("grundforordningen"), og indgår i den reformpakke om den fælles fiskeripolitik, som Kommissionen fremlagde den 13. juli 2011. Kommissionen lægger op til en ambitiøs reform, hvor bæredygtighed udgør omdrejningspunktet. Reformen vil også skulle bidrage til EU's 2020-strategi¹.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 425 af 13. juli 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik. Forslaget er oversendt til Rådet den 18. juli 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012 med henblik på orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, for så vidt angår bestemmelser om bevarelse af levende marine ressourcer, at disse henhører under et område, hvor EU har enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet ikke anvendes dér, jf. TEUF artikel 3, stk. 1, litra d.

Kommissionen anfører endvidere, at bestemmelser om akvakultur og behovet for at fastlægge strategiske EU-retningslinjer for fælles prioriteter og mål for udvikling af akvakultur henhører under et område, hvor EU og medlemsstaterne deler kompetencen, jf. TEUF artikel 4, stk. 2, litra d. Grundlaget for flerårige nationale strategiske planer bliver ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer, hvori der tages hensyn til, at nationale strategiske valg kan få indflydelse på udbygningen af akvakultur i de tilstødende medlemsstater.

Som følge af ovennævnte konkluderer Kommissionen, at nærhedsprincippet overholdes i forslaget.

For så vidt angår arter, som delvist lever deres liv i havvand, delvist i ferskvand (anadrome og katadrome arter som laks og ål), har Rådets Juridiske Tjeneste udtalt, at for så vidt angår disse arters liv i ferskvand, er denne del ikke omfattet af EU's enekompetence, men er et område, hvor EU og medlemsstaterne deler kompetencen, jf. TEUF artikel 4, stk. 2, litra d. Rådets Juridiske Tjeneste har dog

¹ Meddelelse fra Kommissionen: EU 2020 En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst - KOM(2010) 2020.

samtidig understreget, at dette ikke forhindrer EU-regulering på området, hvis EU og medlemsstaterne ønsker dette.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt, idet man kan tilslutte sig Kommissionens begrundelser. For så vidt angår anadrome og katadrome arter, støtter man dog Rådets Juridiske Tjeneste.

Formål og indhold

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik er en del af reformpakken om den fælles fiskeripolitik, som Kommissionen fremlagde den 13. juli 2011.

Forslaget til en ny forordning om den fælles fiskeripolitik ("grundforordningen") er fremlagt, idet Kommissionen vurderer, at der er behov for en ny grundforordning med henblik på:

- at præcisere den fælles fiskeripolitiks mål
- at skabe større sammenhæng mellem de politiske initiativer under den fælles fiskeripolitik
- at bevare de levende marine ressourcer bedre, særligt ved flerårige planer i fiskeriforvaltningen og ved at eliminere udsmid
- at støtte de økosystem- og miljøpolitiske tiltag under den fælles fiskeripolitik
- at regionalisere foranstaltninger efter en havområdebaseret tilgang
- at udbygge dataindsamlingen og den videnskabelige rådgivning
- at integrere den eksterne politik fuldt ud i den fælles fiskeripolitik
- at fremme udviklingen af akvakultur
- at reformere markedspolitikken inden for den fælles fiskeripolitik
- senest i 2014 at skabe et retsgrundlag for et nyt finansielt instrument, som fremmer målene i den fælles fiskeripolitik og EU-2020 dagsordenen
- at fremme og strømline inddragelsen af interessenter yderligere
- at indarbejde det nyligt vedtagne kontrolregime i den fælles fiskeripolitik.

Overordnede bestemmelser

Mål

Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt og bidrage til fødevareforsyningssikkerheden.

Forslaget indeholder en mere stærk og tydelig henvisning til forsigtighedsprincippet end hidtil og anvendelse af en økosystemtilgang. Endvidere er det anført, at målet er at sikre opnåelse af MSY-mål senest i 2015.

Der henvises til, at kravene i EU's miljølovgivning skal indarbejdes i den fælles fiskeripolitik.

Forvaltningsforanstaltninger

Landingsforpligtelse og fangstkvoter og fuld dokumentation

Der indføres landingsforpligtelse i tre trin (2014-2016) i form af krav om landing af specifikt opregnede arter. Det første trin senest fra 1. januar 2014 er pelagiske arter som blandt andet makrel, sild, hestemakrel og blåhvilling samt stærkt vandrende arter som blandt andet almindelig tun og sværdfisk. Det næste trin senest fra 1. januar 2015 er torsk, kulmule og tunge. Det sidste trin senest fra 1. januar 2016 er blandt andet kuller, hvilling, havtaske, rødspætte, sej, lubbe, rødtunge, pighvar, slet-hvar og visse dybhavsarter. Dette kombineres med krav om fuld dokumentation af fiskeriet.

Der foreslås fastsat bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for fisk fra de fiskebestande, som er omfattet af landingsforpligtelsen, på basis af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning. Fangster under denne mindstereferencetørrelse må kun afsættes til forarbejdning af fiskemel eller foder til kæledyr.

Det foreslås, at Rådet i forbindelse med den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder i form af TAC/kvoter og fiskeriindsats samtidig kan reservere fiskerimuligheder til bifangster.

Omsættelige fiskerimuligheder

Medlemsstaterne skal etablere et obligatorisk system med omsættelige fiskekvoteandele (kvoter og fiskeriindsats) senest den 31. december 2013 for fiskerfartøjer på 12 meter og derover og for alle fiskerfartøjer under 12 meter med trukne redskaber. Medlemsstaterne kan vælge eventuelt også at udbrede systemet til fiskerfartøjer under 12 meter, som anvender andre redskaber. Medlemsstaterne kan tilbagekalde de omsættelige fiskekvoteandele med et varsel på mindst 15 år, eller de kan begrænse de omsættelige fiskekvoteandele gyldighed til en periode på mindst 15 år. Medlemsstaterne kan tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele med kortere varsel, hvis det fastslås, at indehaveren af andele har begået en alvorlig overtrædelse. Fiskerfartøjer må kun fiske, hvis de er i besiddelse af tilstrækkelige mængder individuelle fiskerimuligheder til at dække den sandsynlige fangst. Omsættelige fiskekvoteandele kan fuldt eller delvist handles og lejes inden for en medlemsstat. En medlemsstat kan vælge at tillade handel og leje af omsættelige fiskekvoteandele til og fra en anden medlemsstat.

Forvaltning af fiskerikapacitet

Der bibeholdes en generel forpligtelse for medlemsstaterne til at tilpasse flådekapaciteten til fiskerimulighederne. Der fastsættes som hidtil fiskerikapacitetslofter for hver medlemsstat. Imidlertid kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om at fritage fiskerfartøjer, som er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele for de pågældende fiskerikapacitetslofter.

Mere specifikke foranstaltninger med direkte henvisning til miljøregler

Det anføres specifikt, at tekniske foranstaltninger ud over som hidtil blandt andet at skulle reducere fangster af undermålsfisk og uønskede marine organismer, blandt andet også kan omfatte restriktioner af fiskeredskabers udformning, herunder foranstaltninger, der skal øge selektiviteten eller begrænse fiskeriets indvirkning på havbunden. Endelig kan der fastsættes specifikke foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning på økosystemer og andre tekniske foranstaltninger til beskyttelse af den marine biodiversitet.

Det fastsættes, at fiskeriet i særlige beskyttelsesområder (jf. habitatdirektivet² og havstrategidirektivet) gennemføres af medlemsstaterne på en sådan måde, at fiskeriets indvirkning på sådanne områder begrænses. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter for at fastsætte hvilke fiskerirelaterede foranstaltninger, der skal træffes for at begrænse fiskeriets indvirkning på særlige bevarelsesområder.

Dataindsamling

Der fastsættes bestemmelser om det videnskabelige grundlag for fiskeriforvaltning. Heri fastsættes der blandt andet krav til data til brug for fiskeriforvaltning og for videnskab. Der stilles krav om koordination på nationalt plan af indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data til fiskeriforvaltning og om koordination af dataindsamling med andre medlemsstater i samme region.

Akvakultur

Med henblik på at fremme akvakulturproduktion i EU introduceres der et kapitel om fremme af akvakulturproduktion i EU. Det foreslås, at Kommissionen senest i 2013 skal udarbejde ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer for fælles prioriteringer og mål for udvikling af akvakultur. Medlemsstaterne skal senest i 2014 udarbejde en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område.

Den eksterne dimension

Der indføres overordnede regler i grundforordningen om den eksterne dimension i form af opstilling af overordnede principper. Der fastsættes både overordnede principper for EU's deltagelse i internationale organisationer, herunder regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og fiskeriaftaler med tredjelande med finansiell modydelse fra EU³. Det understreges, at EU's forhandlingsposition skal baseres på bedst tilgængelig videnskabelig rådgivning med henblik på, at fiskeressourcer opretholdes på eller genoprettes til MSY-mål (maksimalt bæredygtigt udbytte). Princippet om, at der alene må fiskes på et overskud indskrives i bestemmelserne.

Beslutningsprocedurer

Regionalisering

Der fastsættes bestemmelser om, at medlemsstaterne kan bemyndiges til at gennemføre bevarings- og forvaltningsforanstaltninger i form af implementering af flerårige planer og tekniske regler. Foranstaltningerne vedtages nationalt af de enkelte medlemsstater, men hensigten er, at foranstaltningerne træffes gennem et samarbejde mellem medlemsstaterne (i de forskellige havområder) med henblik på at sikre, at de opstillede mål i flerårige planer og målene for tekniske regler nås.

Rådgivende Råd

Der er i dag syv regionale rådgivende råd. De omdøbes nu til "rådgivende råd", idet der samtidig introduceres et rådgivende råd for akvakultur i sammenhæng med forsøget på at fremme akvakulturens rolle i den fælles fiskeripolitik og et rådgivende råd for Sortehavet. De rådgivende råds rolle vil som hidtil forblive rådgivende. Der indføres en bestemmelse om, at Kommissionen og relevante medlemsstater har pligt til at besvare henvendelser fra de rådgivende råd inden for rimelig tid.

² Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

³ Kommissionen betegner aftalerne "aftaler om bæredygtigt fiskeri" – hidtil fiskeripartnerskabsaftaler.

Det anføres, at rådgivende råd kan fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og akvakultur til Kommissionen eller berørte medlemsstater og ligeledes underrette disse om problemer i forbindelse med fiskeriforvaltning og akvakultur inden for deres kompetenceområde. Endvidere kan de som noget nyt i tæt samarbejde med forskere bidrage med indsamling, fremskaffelse og analyse af data, som er nødvendige for udvikling af bevaringsforanstaltninger.

Andre bestemmelser

Gebyrfinansiering

Der foreslås en bestemmelse om, at medlemsstater kan kræve, at fiskerfartøjer på mindst 12 meter skal bidrage forholdsmæssigt til udgifterne til gennemførelse af EU's fiskerikontrolordning.

Krav om overholdelse af den fælles fiskeripolitik i forbindelse med modtagelse af finansiel støtte
EU's finansielle støtte skal være betinget af såvel medlemsstaternes som støttemodtagernes overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Gennemførelse – delegation/implementering

Kommissionen foreslår i meget vid udstrækning anvendelse af delegerede retsakter som gennemførelsesinstrument. De delegerede retsakter kan vedtages af Kommissionen efter en høring af eksperter i medlemsstaterne.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes at have statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige. De elementer, som efter en umiddelbar vurdering skønnes at kunne blive mest omkostningstunge vil være indførelse af landingsforpligtelse, øgede krav til dataindsamling og videnskabelig rådgivning, en ny regionaliseret tilgang i beslutningsprocedurerne og kontrol. Endelig vil en efterfølgende implementering af blandt andet nye forvaltningsplaner og miljøforanstaltninger som led i opfyldelsen af den nye grundforordnings mål kunne indebære statsfinansielle konsekvenser. Den nye bestemmelse om, at det er en betingelse, at modtagere af finansiel støtte fra EU skal overholde reglerne i den fælles fiskeripolitik, forventes desuden at have administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget forventes at kunne have erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet på kort sigt blandt andet som følge af overgang til landingsforpligtelse. På længere sigt forventes det imidlertid, at erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri. Den nye bestemmelse om krav om overholdelse af den fælles fiskeripolitik som betingelse for at opnå finansiel støtte fra EU vil også have konsekvenser for erhvervets muligheder for at ansøge om støtte.

Forslaget kan medføre behov for tilpasning af Fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, lov nr. 1513 af 27. december 2009, lov nr. 718 af 25. juni 2010 og lov nr. 604 af 14. juni 2011.

Høring

Forslaget har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening er foreløbig fremkommet med en række umiddelbare og generelle bemærkninger. Generelt er Danmarks Fiskeriforening positiv over for en reel reform af den fælles fiskeripolitik og finder, at der er gode elementer i Kommissionens forslag. Samtidig er vurderingen, at der også er meget, som kan blive bedre, og at reelle og holdbare forbedringer kun kan opnås ved samarbejde med fiskerierhvervet.

For så vidt angår Kommissionens forslag om landingsforpligtelse anfører Danmarks Fiskeriforening, at hvis den fælles fiskeripolitik skal reformeres i den retning, er det helt afgørende, at landingsforpligtelsen med tilknyttet dokumentationskrav ikke blot medfører flere kontrolkrav og byrder for erhvervet, men reelt indebærer overgang til en ny fiskeripolitik, hvor den omtalte forvaltning er ledsaget af: Kvoteforhøjelser med ”discardandelen”, væsentligt forøget kvotefleksibilitet fra år til år, fjernelse af indsatsregulering, fjernelse af de tekniske bevaringsforanstaltninger, fjernelse af en række kontrolregler og passende overgangsforanstaltninger og -perioder.

Danmarks Fiskeriforening er positiv over for, at fiskeriet fremover i større omfang reguleres af flerårige forvaltningsplaner. Planerne skal dog på centrale punkter indeholde en højere grad af fleksibilitet end hidtil. Hvad angår forvaltningsplaner baseret på fiskerier og økosystemer og ikke kun enkelte bestande, er det ifølge foreningen vigtigt at sikre, at sådanne planer ikke forrykker den relative stabilitet, ligesom der kan opstå fordelingsmæssige problematikker mellem konkurrerende fiskerier.

En væsentlig forudsætning for reformen er ifølge Danmarks Fiskeriforening, at der besluttet og arbejdes med realistiske tidshorisonter. Med den eksisterende viden, er det for eksempel efter foreningens opfattelse ikke realistisk allerede i 2015 at nå frem til en situation, hvor alle betydende arter skal forvaltes efter MSY-princippet. Med hensyn til MSY-mål finder foreningen i øvrigt, at MSY bør fastsættes som et bånd og ikke et fast punkt og henviser til, at dette især er vigtigt i relation til blandede fiskerier.

Danmarks Fiskeriforening finder, at indførelse af omsættelige fiskekvoteandele til regulering af fiskeriet fortsat bør være national kompetence. Det understreges, at det under alle omstændigheder er væsentligt, at centralt fastsatte EU-rammer ikke bliver for begrænsende for reguleringen af dansk fiskeri.

I relation til regionalisering finder Danmarks Fiskeriforening teksten i forslaget meget ukonkret og er bekymret for konkurrence mellem medlemsstaterne, hvis nogle medlemsstater underimplementerer. Som teksten er formuleret, er der ifølge foreningen reelt tale om uddelegering til de enkelte medlemsstater. Dertil kommer, at foreningen finder, at de rådgivende råds rolle er uklar i forhold til en regionaliseringsmodel.

I relation til implementering af NATURA 2000-foranstaltninger og andre forpligtelser i relation til miljølovgivning med konsekvenser for fiskeriet understreger Danmarks Fiskeriforening vigtigheden af inddragelse af erhvervet og henviser i den sammenhæng særligt til de situationer, hvor én medlemsstat foreslår NATURA 2000-foranstaltninger, som har konsekvenser for andre medlemsstater.

En overordnet koordinering af dataindsamling i EU vil efter Danmarks Fiskeriforenings mening være vigtig for at sikre en velfungerende fælles fiskeripolitik. Det er ifølge foreningen en afgørende forudsætning, at medlemslandene afsætter tilstrækkelige midler til dataindsamlingen.

Danmarks Fiskeriforening afviser forslaget om indførelse af gebyrbetaling i relation til medlemsstaternes udgifter til håndhævelse af EU's fiskerikontrolordning blandt andet med henvisning til, at det alene flytter penge bort fra fiskerierhvervet og reducerer EU's og eventuelt medlemslandenes incitament til at gennemføre forenkling og effektivisering af EU's fiskerikontrolpolitik.

Danmarks Fiskeriforening stiller sig positivt over for en styrkelse af de rådgivende råds rolle.

Endelig bemærker Danmarks Fiskeriforening, at en eventuel gennemførelse af Kommissionens forslag vil få betydelige administrative og negative økonomiske konsekvenser for fiskerierhvervet. Det følger særligt af forslaget om landingsforpligtelse og tilknyttet dokumentationskrav. Samlet må reformpakken sammen med en række andre tiltag i fiskeripolitikken efter foreningens opfattelse forventes at resultere i en fortsat reduktion i antallet af erhvervsfiskerfartøjer med regionaløkonomiske konsekvenser til følge. Danmarks Fiskeriforening efterlyser i den sammenhæng en økonomisk analyse af, hvad det vil koste at indføre et fangstkvotesystem med fuld dokumentation. Afslutningsvist bemærker foreningen, at det ikke kan forventes, at *"erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri"*, idet der henvises til, at erhvervsfiskeriet allerede i dag bevæger sig mod et bæredygtigt fiskeri for flere og flere bestande, og at det ikke i sig selv giver en "øget indtjening".

Danish Seafood Association støtter i relation til den nye grundforordning en gradvis overgang til fangstkvoter med fuld dokumentation af fiskeriet. Det anses for væsentligt, at der i forbindelse med overgangen indbygges incitamenter til fiskerne, for eksempel i form af højere kvoter. Foreningen stiller sig uforstående over for restriktioner for brug af fisk under mindstereferencestørrelser til konsum. Danish Seafood Association hilser flerårige forvaltningsplaner, hvor fokus flyttes fra enkeltbestande til fiskeribaserede planer, velkomne. Det bemærkes dog, at alle arter i fiskeribaserede planer, der omfatter mange arter, ikke kan tilgodeses. Det bør derfor efter foreningens opfattelse på forhånd afklares, hvilken eller hvilke arter der skal dominere i et givent økosystem. Danish Seafood Association ønsker i en sådan situation at tilskynde til, at konsumfisk prioriteres frem for industrifisk, og i tilfælde hvor en prioritering mellem konsumfisk er nødvendig, at der i høj grad skeles til industriens forsyningssituation.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation finder, at kompetenceområdet for Den Pelagiske RAC bør ændres, således at bestande, der i dag hører under Nordsø RAC'en, flyttes til Den Pelagiske RAC. Det gælder for tobis, sperling og brisling i Nordsøen. Dertil kommer, at havgalt også bør høre under Den Pelagiske RAC.

Greenpeace finder i udgangspunktet, at Kommissionens reformforslag indeholder nogle gode målsætninger, men at der i vid udstrækning mangler de rigtige værktøjer til at opnå målsætningerne. Greenpeace finder endvidere, at den miljømæssige dimension skal være den overordnede præmis for en reformeret fiskeripolitik. Det er ifølge Greenpeace miljøreglerne, der bør danne grundlag for fiskeripolitikken – og ikke omvendt; det vil sige at målet i fiskeripolitikken bør være i overensstemmelse

med målene i Havstrategidirektivet og Habitatdirektivet. Det bærende princip bør være en økosystembaseret tilgang, og dette må betyde, at fiskeripolitikken skal regulere alle fiskearter, og ikke kun de kommercielle. Kvotereguleringen skal således ifølge foreningen også tage højde for en økosystemtilgang med henblik på at få afdækket fiskeriets samlede indvirkning på omgivelserne. Et udsmidsforbud bør ligeledes indebære, at alt skal med i land.

Greenpeace anfører, at overkapaciteten i den europæiske flåde bør reduceres til et niveau, hvor kapaciteten er i overensstemmelse med den tilrådelige fangst. Retten til at udøve et fiskeri bør ifølge Greenpeace ses som et privilegium og bør derfor gives til de fiskere, der har den lavest mulige påvirkning af det miljø, de agerer i, samt til de fiskerier, der opererer og bidrager til lokale kystsamfund.

Det understreges af Greenpeace, at der skal indbygges incitamenter til at skifte til eller forblive i de redskabskategorier, der samlet set er bedst i forhold til den samlede påvirkning af miljø, havnatur og fiskebestande. Uden politisk styring af den nødvendige kapacitetstilpasning vil dette ifølge foreningen ikke ske. En kategorisk indførelse af omsættelige fiskekvoteandele vil ifølge Greenpeaces opfattelse heller ikke give dette resultat. I relation til introduktionen af obligatorisk omsættelige fiskekvoteandele i medlemsstaterne bemærker Greenpeace supplerende, at fisk må ses som en naturressource og som sådan en offentlig værdi, som den enkelte fisker for et givent tidsrum kan få rettigheder til at udnytte, men derimod ikke bør kunne få et egentligt ejerskab til.

Verdensnaturfonden (WWF) mener, at der er nogle gode tiltag i Kommissionens reformforslag, men også væsentlige mangler. Der er ifølge foreningen behov for flere steder at arbejde yderligere med mere konkrete tiltag, ansvar og tidsfrister. WWF værdsætter den klare forpligtelse om at genoprette og bevare bestandene over det niveau, der kan producere det maksimale bæredygtige udbytte.

WWF finder, at den nye fiskeripolitik skal tage hensyn til miljøpolitiske målsætninger, herunder EU's Havstrategidirektiv, og hilser det i den sammenhæng velkomment, at der i grundforordningen er en henvisning til integration af miljølovgivningen i forslaget. Der bør dog efter WWF's opfattelse skabes yderligere eksplicit henvisning til havstrategidirektivet og målsætningen om god miljøtilstand.

Foreningen hilser en forvaltning med øget anvendelse af flerårige forvaltningsplaner velkommen, og pointerer at netop forvaltningsplanerne er et instrument, som bør anvendes aktivt i forhold til at opfylde blandt andet Havstrategidirektivets mål. En decentralisering af forvaltningen og brugen af interressenter på regionalt niveau i forbindelse med udarbejdelse og implementering af forvaltningsplanerne, bør imidlertid efter WWF's opfattelse også indgå i forslaget.

WWF ser meget positivt på EU's ønske om at stoppe udsmid. Ifølge WWF er det imidlertid bekymrende, at forslaget koncentrerer sig om selve forbuddet, snarere end at finde løsninger mod udsmid for eksempel anvendelse af mere selektive fangstmetoder.

WWF mener ikke, at der er en klar vision for at tilpasse flådekapaciteten til de disponible fiskeresourcer. WWF støtter en bred brug af rettighedsbaseret forvaltning som en del af en regulering, men mener der er en række problemer med den foreslåede model om obligatorisk omsættelige fiskekvoteandele. Det bemærkes, at Kommissionen foreslår et enkelt redskab, der skal bruges i alle europæiske

fiskerier, selvom der ville være behov for forskellige modeller og systemer i de enkelte fiskerier. Dernæst mangler forslagens model ifølge foreningen foranstaltninger mod koncentration af flåden på bestemte fartøjer.

For så vidt angår den eksterne dimension, finder WWF det skuffende, at reguleringen er reduceret til nogle få vage udsagn, og at der mangler klare mål, foranstaltninger og tidsfrister.

Med hensyn til akvakultur ser WWF med bekymring på det fokus, der er i forslaget på at fremme akvakultur og opfordringen til opførelse af faciliteter i kystnære områder. Enhver henvisning til akvakultur ifølge WWF begrænses til regulering, snarere end udvikling, af branchen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig til Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, idet regeringen overordnet arbejder for at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng, baseret på en økosystemtilgang, herunder implementering af Havstrategidirektivets og Biodiversitetskonventionens mål, fjernelse af udsmid samt introduktion af et nyt forvaltningssystem i form af fangstkvoteforvaltning.

Det er en afgørende opgave at reducere fangsten af uønskede fisk og beskytte særlige beskyttelsesværdige arealer på havet. Det skal ske ved at give prioritet til udvikling af selektive og skånsomme redskaber og fangstmetoder.

Det er den danske regerings opfattelse, at indførelse af omsættelige fiskekvoteandele skal være frivilligt for de enkelte medlemsstater.

Det overordnede EU-ansvar for at sikre den nødvendige beskyttelse af fiskebestandene, sikre lige konkurrence samt støtte forskning og innovation bør opretholdes. Rådet og Europa-Parlamentets opgave bør imidlertid være at beskæftige sig med principper og de strategiske rammer for reguleringerne. Fra regeringens side er man enig i behovet for at tage mere højde for regionale forhold, men en udvikling skal ske inden for uformelle strukturer, så man undgår opbygningen af nye bureaukratiske strukturer. Regionale aspekter bør således inddrages inden for gældende institutionelle og økonomiske rammer.

Regeringen ønsker en sammenhængende EU-politik for akvakultur med henblik på at opnå forenklede og ensartede lovgivningsmæssige rammer for sektoren under hensyntagen til beskyttelse af miljøet.

Endvidere finder man fra dansk side, at fiskeripolitikken på linje med andre sektorpolitikker, som udnytter ressourcerne fra havet, skal være en del af en samlet, overordnet ramme for forvaltningen af havet.

I relation til den eksterne dimension arbejder regeringen for principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevareudvalg den 12. januar 2011.

Regeringen arbejder endvidere for, at reglerne bliver enkle og omkostningseffektive.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Blandt medlemsstaterne er der bred enighed om, at politikken på en lang række punkter skal reformeres og særligt med fokus på at sikre en mere enkel og effektivt fungerende fælles fiskeripolitik. En lang række medlemsstater støtter generelt fokus på en bæredygtig fiskeripolitik. Ligeledes finder de fleste medlemsstater, at der er behov for at tilpasse beslutningsstrukturen i den fælles fiskeripolitik, således at fokus på højeste politiske niveau (Rådet og Europa-Parlamentet) rettes mod strategi og langsigtede mål for forvaltningen.

En række medlemsstater lægger endvidere stor vægt på hensynet til socioøkonomiske konsekvenser af reformen, herunder særligt for det kystnære fiskeri. En række medlemsstater støtter et forbud mod udsmid, ligesom flere medlemsstater støtter målet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i 2015. En række medlemsstater er imidlertid skeptiske over for obligatorisk introduktion af individuelle om sættelige fiskeandele i de enkelte medlemsstater, ligesom en række medlemsstater fremhæver akvakultur.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere som en del af reformpakken om den fælles fiskeripolitik været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juli 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juli 2011, jf. samlenotat oversendt den 30. juni 2011.

Der er oversendt grundnotat om reformpakken om den fælles fiskeripolitik til Folketingets Europaudvalg den 12. august 2011.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter KOM (2011) 416

Nyt notat.

Resumé

Markedsordningen for fiskeri og akvakulturprodukter skal reformeres som led i reformen af den fælles fiskeripolitik. Markedsordningen vil blandt andet fjerne udtagningsordningen for fisk med offentlig støtte, fokusere på forbedrede markedsinitiativer til støtte af bæredygtig produktionspraksis, styrkelse af konkurrenceevnen, forøgelse af markedspotentialet, gennemsigtighed og forenkling.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 416 af 13. juli 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter som led i Kommissionens fremlæggelse af en reform af den fælles fiskeripolitik. Forslaget er oversendt til Rådet den 18. juli 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43 og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012 med henblik på orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at bestemmelser om den fælles markedsordning henhører under et område, hvor EU og medlemsstaterne deler kompetencen. Blandt målene for den fælles markedsordning er større konkurrenceevne i EU's fiskeri- og akvakulturerhverv, større gennemsigtighed på markederne og et mere ensartet konkurrencegrundlag for alle produkter, der afsættes i EU. Hvis disse mål skal nås, er det ifølge Kommissionen påkrævet, at foranstaltningerne, deriblandt organisering af erhvervet, herunder foranstaltninger til stabilisering af markedet og handelsnormer, og krav til forbrugeroplysning, er ensartede over hele EU.

Som følge af ovennævnte konkluderer Kommissionen, at nærhedsprincippet overholdes i forslaget.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt, idet man kan tilslutte sig Kommissionens begrundelse.

Formål og indhold

Kommissionens forslag til ny markedsordning skal bidrage til målene for den nye fælles fiskeripolitik. Markedsordningen vil blandt andet fokusere på følgende mål:

- forbedre markedsinitiativer til støtte af bæredygtig produktionspraksis
- styrke konkurrenceevnen i erhvervet i EU og forøge markedspotentialet for EU-produkter
- gøre markederne mere gennemsigtige
- regelforenkling.

Organisation af industrien

Producentorganisationernes rolle styrkes. De oprettes fortsat på frivillig basis. Deres opgave vil blandt andet være at fremme bæredygtige fiskeriaktiviteter og på bedst mulig vis at anvende uønskede fangster ved at afhænde landede produkter, som ikke opfylder mindstemål, til andre formål end konsum, og at bringe landede produkter, som opfylder mindstereferencemål, i omsætning.

Akvakulturproducentorganisationer får for første gang egne regler i markedsordningen blandt andet med det mål at fremme en ansvarlig og bæredygtig akvakultur.

Brancheorganisationer indgår som hidtil i forordningen. Organisationerne kan igangsætte en lang række tværgående initiativer, blandt andet fremme afsætningen ved at udnytte de muligheder, der ligger i certificering, navnlig oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og angivelser af bæredygtighed, samt øge kendskabet til kvaliteten og gennemsigtigheden af produktionen.

Som hidtil er der visse regler om anerkendelse af producentorganisationer og brancheorganisationer, ligesom reglerne kan udvides til også at omfatte ikke-medlemmer.

Der skal også fortsat udarbejdes produktions- og afsætningsplaner, som producentorganisationerne forelægger for de ansvarlige nationale myndigheder med henblik på realiseringen af målene i den fælles fiskeripolitik. Planerne kan være flerårige. Finansieringen fremgår af forslaget til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF).

Den hidtidige interventionsordning med flere støtteordninger begrænses fremover til én, nemlig en oplagringsmekanisme. Ordningen indebærer mulighed for at opkøbe fiskerivarer, når priserne er faldet til et vist niveau, og oplagre varerne til afsætning på et senere tidspunkt. Ordningen med økonomisk støtte til udtag af fisk afskaffes helt. Finansieringen fremgår af forslaget til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, og ordningen udfases over en 5-årig periode.

Handelsnormer

Reglerne for handelsnormer skal som hidtil nærmere fastsættes. Mindste handelsstørrelser fastsættes, så de er i overensstemmelse med bevarelsesreferencestørrelserne i grundforordningen. Handelsnormerne er ikke længere tænkt at skulle omfatte kvalitetsinddelinger. Der kan fastsættes specifikationer for fiskekonserves i overensstemmelse med bevaringskrav og internationale forpligtelser.

Forbrugerinformation

Forbrugerinformation blev indført med markedsordningen af 2000. Informationen er opdelt i regler om obligatoriske oplysninger og regler om supplerende fakultative oplysninger.

I forslaget er der som noget nyt krav om landingsdato for fiskerivarer og ”høsttidspunkt” for akvakulturprodukter samt oplysning om, hvorvidt varen er fersk eller optøet. Der kan også oplyses mere præcise fangstområder end FAO-områder. Der fastsættes også regler for tilberedte og konserverede produkter.

Der indføres en ny regel om supplerende frivillig information, der skal tage højde for nye mærkningsformer, blandt andet bæredygtighedsmærkning m.v. Om nødvendigt kan Kommissionen fastsætte minimumskriterier.

EU-markedsinformation

Der foreslås et styrket EU-overvågningssystem, der har til hensigt at skabe transparens og tilføre alle (myndigheder og erhverv) forbedret viden om markedet, således at alle kan agere effektivt og håndtere og forudse markedsudviklingen på et mere sikkert grundlag.

Handel med tredjelande

Reglerne om handel med tredjelande, som indgår i den gældende fælles markedsordning, og hvori der findes bestemmelser om blandt andet markedsforsyning, herunder væsentlige toldsuspensioner om eksempelvis torsk og rejer, udgår af forordningen. I stedet forventes fremlagt særskilt forslag om toldkontingenter med hjemmel i TEUF artikel 31.

Konkurrenceregler

Der er indsat særlige regler om anvendelse af konkurrencereglerne og især undtagelser fra konkurrencereglerne for producentorganisationer og brancheorganisationer, der gør det muligt for disse organisationer at udføre deres opgaver.

Gennemførelse – delegation/implementering

Kommissionen foreslår i meget vid udstrækning anvendelse af delegerede retsakter som gennemførelsesinstrument.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse til forslaget foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes at have erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet på kort sigt som følge af ophør af udtagningsordningen for fisk i den fælles markedsordning. På længere sigt forventes det imidlertid, at erhvervet kan opnå øget indtjening som følge af et langsigtet bæredygtigt fiskeri.

For så vidt angår forbrugeroplysninger, kan forslaget forventes at have administrative konsekvenser for erhvervet, idet der – hvis forslaget vedtages i sin nuværende form – vil komme yderligere krav til mærkning af fiskevarer og akvakulturprodukter til den endelige forbruger.

Forslaget kan medføre behov for tilpasning af Fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, lov nr. 1513 af 27. december 2009, lov nr. 718 af 25. juni 2010 og lov nr. 604 af 14. juni 2011.

Høring

Forslaget har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening bemærker, at forslaget om ophør af den nugældende udtagningsordning for fisk med offentlig støtte i den fælles markedsordning vil få negative økonomiske konsekvenser, særligt for de mindre fartøjer. Den nuværende ordning beskytter for et yderst beskedent beløb ikke mindst de mindste og kystnære fartøjer, der er fuldt afhængige af de givne afsætningsmuligheder på auktioner. Såfremt en ny markedsordning ikke inkluderer en interventionsordning med støtteopkøb, finder Danmarks Fiskeriforening, at der skal gives mulighed for, at der kan etableres frivillige, egenfinansierede udtagningsordninger i producentorganisationerne i de enkelte medlemsstater. Foreningen finder, at den nuværende udtagningsordning også vil være af stor betydning for en eventuel overgang til et fiskeri med fuld dokumentation og landingsforpligtelser, idet den kan være med til at sikre, at overgangen sker mindre økonomisk smertefuldt for den enkelte fisker. Det bemærkes, at også afsætningsleddene vil skulle igennem en større omstillingsproces, hvis politikken ændres. En oplagringsmekanisme, som Kommissionen foreslår, kendes ifølge foreningen i princippet i andre medlemslande særligt for pelagiske bestande, men ikke i Danmark, og de hidtidige erfaringer i andre medlemslande har ikke været positive, idet lagre blot har medvirket til at fastholde lave priser på markedet i en længere periode.

For så vidt angår forslaget om indsamling af EU-markedsinformation finder Danmarks Fiske-
riforening denne overflødig.

Danish Seafood Association understreger i relation til den fælles markedsordning vigtigheden af virksomhedernes forsyninger med tilstrækkelige råvarer af høj kvalitet på de rette tidspunkter, og i lyset heraf finder foreningen det vigtigt, at der løbende arbejdes for øget liberalisering af importen. Foreningen finder det i den sammenhæng særdeles vigtigt, at der åbnes for en hurtigere adgang end hidtil til tilpasning til den aktuelle situation af toldtariffer og -kontingenter. Foreningen er positivt indstillet over for ophør af udtagningsordningen. Samtidig er foreningen skeptisk over for en oplagringsordning, som kræver, at fisken bliver indfrosset. Der henvises blandt andet til, at det er vanskeligt at se, hvordan frosne fisk igen skal kunne indbringe en markedspris på linje med ferske fisk, idet fiskeproducenter vil få forhøjede produktionsomkostninger til optøning af den frosne fisk. I stedet for en oplagringsordning så Danish Seafood Association hellere en fuld liberalisering af priserne på de arter, der i dag er omfattet af udtagningsordningen. I relation til producentorganisationernes rolle er det Danish Seafood Association's holdning, at enhver form for markedsføring fortsat bør ske i et tæt samarbejde på tværs af branchen og ikke varetages selvstændigt af producentorganisationer.

Danish Seafood Association efterlyser desuden konsistens mellem forslagets regler om forbrugeroplysning og horisontale mærkningsregler samt kontrolforordningen.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation ønskede det nuværende interventionssystem med opkøb af fisk med offentlig støtte bevaret.

Greenpeace finder i udgangspunktet, at Kommissionens reformforslag indeholder nogle gode målsætninger, men at der i vid udstrækning mangler de rigtige værktøjer til at opnå målsætningerne.

Verdensnaturfonden (WWF) mener, at der er nogle gode tiltag i Kommissionens reformforslag, men også væsentlige mangler.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder, at den fælles markedsordning skal reformeres grundlæggende, således at den finansielle støtte flyttes fra direkte prisintervention til foranstaltninger, der støtter sektorens konkurrenceevne med fokus på bæredygtigt fiskeri.

Regeringen arbejder for, at oplagringsordningen begrænses mest muligt, og at den økonomiske støtte udfases over 5 år, som foreslået i forslaget om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

Regeringen lægger vægt på, at det fortsat overlades til medlemsstaternes beslutning, om producentorganisationer skal varetage opgaver i forhold til forvaltning og finder generelt, at producentorganisationernes opgaver i videst muligt omfang bør bygge på frivillighed.

Regeringen finder det væsentligt, at der bliver konsistens mellem horisontal fødevarerlovgivning på mærkningsområdet inden for EU og forslaget om forbrugeroplysning i forslaget til ny markedsordning, og at bestemmelser i horisontal lovgivning ikke gentages i markedsforslaget. Der må ligeledes

tilstræbes konsistens mellem markedsforslaget og kontrolforordningen⁴ (der sikrer overholdelse af reglerne for den fælles fiskeripolitik) samt gennemførelsesbestemmelserne⁵ til denne.

Regeringen arbejder endvidere for, at reglerne bliver enkle og omkostningseffektive.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

På rådsmødet den 19. juli 2011 præsenterede Kommissionen reformpakken om den fælles fiskeripolitik, herunder forslaget om reform af markedsordningen.

Blandt medlemsstaterne er der bred enighed om, at den fælles fiskeripolitik på en lang række punkter skal reformeres og særligt med fokus på at sikre en mere enkel og effektivt fungerende fælles fiskeripolitik. En lang række medlemsstater støtter generelt fokus på en bæredygtig fiskeripolitik.

Mange medlemsstater lægger vægt på, at producentorganisationernes rolle styrkes.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere som en del af reformpakken om den fælles fiskeripolitik været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juli 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juli 2011, jf. samlenotat oversendt den 30. juni 2011.

Der er oversendt grundnotat om reformpakken om den fælles fiskeripolitik til Folketingets Europaudvalg den 12. august 2011.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]

KOM (2011) 804

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. januar 2012. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til et nyt finansielt instrument for fiskeripolitikken: Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF). Forslaget er en del af Kommissionens forslag til reform af den fælles fiskeripolitik. EHFF afløser Den Europæiske Fiskerifond og gælder for perioden 2014-2020. Udover at afløse den Europæiske Fiskerifond inddrages andre udgifter til fiskeripolitikken, herunder

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009.

⁵ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011.

især til fiskerikontrol, dataindsamling, den integrerede havpolitik og markedsordningen for fiskeri og akvakultur.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 804 af 2. december 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik]. Forslaget er oversendt til Rådet den 12. december 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42 og artikel 43, stk. 2 samt artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, artikel 173, stk. 3, artikel 175, artikel 188, artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2 og artikel 195, stk. 2. Forslaget skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget vil indgå i forhandlingerne om reformen af den fælles fiskeripolitik.

Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. marts 2012 med henblik på orienterende debat.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at det overordnede mål er at støtte målene henholdsvis i den fælles fiskeripolitik, som er en politik, hvor EU har enekompetence, og i EU's integrerede havpolitik. Det er Kommissionens vurdering, at hvis medlemsstaterne handler hver for sig, vil de ikke være i stand til at nå disse mål, som bedst vil kunne nås på EU-plan med flerårig finansiering fokuseret på relevante prioriteter. Kommissionen konkluderer, at nærhedsprincippet således er tilgodeset. Regeringen er enig i Kommissionens vurdering i lyset af den angivne begrundelse

Formål og indhold

Ifølge forslaget oprettes Den Europæiske Hav og Fiskerifond (EHFF) som ét enkelt finansielt instrument for den fælles fiskeripolitik. Forslaget er en del af Kommissionens pakke af forslag om reform af den fælles fiskeripolitik⁶.

EHFF etableres for perioden 2014-2020 som afløser for Den Europæiske Fiskerifond⁷ og erstatter endvidere den hidtidige finansiering af fiskerikontrol og dataindsamling⁸ og den hidtidige finansiering af markedsordningen for fiskeri- og akvakulturprodukter. Endvidere omfatter forslaget finansiering af den integrerede havpolitik⁹, finansiering af en særlig støtteordning for områder i EU's yderste periferi til markedsføring af fisk, EU's finansiering af internationale fiskeriorganisationer og af rådgivende råd, indsamling og formidling af markedsdata samt af pilotprojekter og studier. Finansiering

⁶ De øvrige elementer i reformpakken blev fremlagt af Kommissionen den 13. juli 2011.

⁷ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond

⁸ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 af 22. maj 2006 om EF-finansieringsforanstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og havretten, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 693/2011 af 6. juli 2011.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 af 30. november 2011 om et program for støtte til videudvikling af en integreret havpolitik.

af bæredygtige fiskeriaftaler (tidligere fiskeripartnerskabsaftaler) og obligatoriske bidrag til regionale fiskerierorganisationer vil dog blive finansieret uden for EHFF.

Det overordnede formål vil være at:

- fremme bæredygtigt og konkurrencedygtigt fiskeri og akvakultur
- fremme udvikling og gennemførelse af Unionens integrerede havpolitik til supplerende af samhørighedspolitik og den fælles fiskeripolitik
- fremme en regionalt afbalanceret og inklusiv udvikling af fiskeriområder samt
- fremme gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

EHFF skal bidrage til Europa 2020-strategien om smart, bæredygtig og inkluderende vækst.

Forslaget er struktureret i to hovedområder i henholdsvis delt forvaltning og direkte forvaltning.

Ved delt forvaltning forstås forvaltning, der foregår i partnerskab med medlemsstaten og på grundlag af et godkendt program. Denne del af EHFF vil skulle følge de regler, der fastlægges i den generelle forordning om fælles og generelle bestemmelser og en fælles strategisk ramme for strukturfondene, landbrugsfonden og fiskerifonden, jf. Kommissionens forslag fremsat den 6. oktober 2011.¹⁰

Området med delt forvaltning vil dels svare til den nuværende Europæiske Fiskerifonds tilskuds- og udviklingsordninger for fiskeri og akvakultur, dels omfatte ordningerne med dataindsamling, finansiering af kontroludgifter og markedsordningen for fiskeri og akvakultur. Det er således nyt, at dataindsamling, kontroludgifter og markedsordning gennemføres som delt forvaltning.

Ved direkte forvaltning forstås den støtte og finansiering, som varetages direkte af Kommissionen. Dette forventes at omfatte den integrerede havpolitik, rådgivende råd, markedsdata, bidrag til internationale fiskerierorganisationer, Den Europæiske Unions udgifter til fiskerikontrol samt studier og pilotprojekter.

Forslaget indeholder nye regler for konditionalitet, det vil sige et sæt af betingelser hvis manglende overholdelse vil medføre, at støttemuligheden bortfalder. Disse regler er rettet mod både medlemsstaten og den enkelte støttemodtager og betyder for støttemodtageren, at manglende overholdelse af regler i fiskeripolitikken eller støttebetingelser får den konsekvens, at der ikke kan ansøges om støtte i en nærmere fastlagt periode.

I overensstemmelse med forslaget til generel forordning for fondene under den fælles strategiske ramme (den generelle forordning) indeholder forslaget tematiske prioriteter, som indgår i programmeringen.

¹⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, KOM(2011) 615 af 6. oktober 2011.

Med hensyn til fiskeri, forarbejdning og markedet for fiskerivarer bortfalder den hidtidige mulighed for støtte til oplægning og ophugning. Støttemulighederne for fiskerfartøjer vil blive tættere knyttet til nye regler i fiskeripolitikken om regulering, udsmid og selektivitet.

Endvidere indeholder forslaget blandt andet støttemuligheder med henblik på at få fiskere til at deltage i at beskytte og genoprette havmiljøet, blandt andet i forbindelse med implementeringen af Natura 2000 og – som noget nyt – med henblik på implementering af Havstrategidirektivet.

Finansieringen af markedsordningen er fokuseret på producentorganisationernes aktiviteter i forbindelse med produktions- og markedsplaner. Som følge af ændringer i forordningen om markedsordningen, som indgår i reformen af fiskeripolitikken, ophæves den nuværende ordning med støtte til udtag fra markedet af fisk, der ikke kan opnå mindstepriser. Ordningen med oplagring fortsættes og finansieres af EHFF, men udfases frem til 2019.

Ifølge forslaget vil der være mulighed for at støtte investeringer om bord på fiskerfartøjer vedrørende energieffektivisering, kvalitet, udnyttelse af uønskede bifangster, sikkerhed og arbejdsmiljø. Et fartøj kan kun modtage støtte én gang i programperioden (2014-2020) til samme formål.

Forslaget indeholder krav om en særlig udviklingsindsats for akvakultur. I støttemulighederne for akvakultur er der fokuseret på mindre miljøbelastning, nye arter og økologisk opdræt af fisk. Som noget nyt er der endvidere mulighed for at yde tilskud til forsikringspræmier og til farmaceutiske undersøgelser vedrørende veterinærmedicin til brug inden for akvakultur.

Der vil fortsat være muligheder for at støtte innovative projekter inden for fiskeri og akvakultur.

Tilskud til investeringer i forarbejdning af fiskeri- og akvakulturprodukter begrænses i forslaget til at omfatte investeringer inden for særlige områder som eksempel energieffektivisering og økologiske akvakulturprodukter. Støtten til forarbejdning vil udelukkende kunne ydes gennem finansielle instrumenter.

Støtte til uddannelse og netværk er et element både for fiskeri og akvakultur.

I forslaget er støtten til lokale aktionsgrupper (FLAG) opretholdt. Ordningen vil blive harmoniseret med tilsvarende ordninger inden for landdistriktsordningen og regionalfonden og afgrænsningen af ordningen vil bero på bestemmelser i den generelle forordning.

Finansieringen af den hidtidige ordning for støtte til områder i den yderste periferi som kompensation for merudgifter til markedsføring af fisk indgår i EHFF som en del af ordningen med delt forvaltning. Ordningen omfatter som hidtil Azorerne, Madeira, De kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion.

Finansiering af kontroludgifter og udgifter til dataindsamling er ligeledes en del af ordningen med delt forvaltning. Disse ordninger skal derfor indgå i det program for 2014-2020, som vil være grundlag for støtten til den enkelte medlemsstat.

Den finansielle ramme for forslaget er 6,6 mia. € (49,2 mia. kr.) i faste 2011-priser for perioden 2014-2020, hvoraf 4,5 mia. € (33,5 mia. kr.) anvendes til den del af forslaget, som svarer til den nuværende Europæiske Fiskerifond, og 432 mio. € (3,2 mia. kr.) i perioden 2014-2020 til EU's integrerede havpolitik. De resterende midler er blandt andet afsat til fiskerikontrol, dataindsamling og markedsforanstaltninger.

Udgifterne til den nuværende fiskerifond er 4,3 mia. € (32,0 mia. kr.) for perioden 2007-2013 og udgifterne til EU's integrerede havpolitik er 40 mio. € (298 mio. kr.) for perioden 2011-2013.

Med hensyn til fordelingen af støttemidler mellem medlemsstaterne skal der ifølge forslaget lægges vægt på følgende kriterier:

1. For så vidt angår foranstaltninger under delt forvaltning, bortset fra kontrol og dataindsamling:
 - a. niveauet for beskæftigelse i fiskeri og akvakultur
 - b. niveauet for produktion i fiskeri og akvakultur og
 - c. andelen af mindre kystfiskerflåde i den samlede fiskerflåde
2. For så vidt angår kontrol:
 - a. omfanget af en medlemsstats kontrolopgaver sammenholdt med størrelsen af den nationale flåde, mængden af landinger og værdien af import fra tredjelande, og
 - b. de til rådighed værende kontrolressourcer sammenholdt med omfanget af medlemsstatens kontrolopgaver, hvor til rådighed værende midler sammenholdes med antallet af kontroller udført på havet og landingskontroller
3. For så vidt angår dataindsamling:
 - a. størrelsen af den nationale fiskeflåde, landingsmængden samt omfanget af dataindsamling til søs og antallet af togter, og
 - b. omfanget af dataindsamlingsopgaver samt de nødvendige ressourcer hertil, som skal implementeres af hver medlemsstat.

Endvidere forventes det, at der vil indgå et hensyn til den historiske fordeling og anvendelse af midler til tilsvarende formål.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Ifølge forslaget vil de samlede udgifter for EU udgøre 6,6 mia. € (49,2 mia. kr.) i faste 2011-priser for perioden 2014-2020. Danmark finansierer i indeværende periode ca. 2 % af EU's budget. Opretholdes denne andel, indebærer det, at Danmark vil skulle bidrage med ca. 132 mio. € (ca. 990 mio. kroner) i perioden 2014-2020.

Den konkrete fordeling af midler mellem medlemsstaterne fremgår ikke af forslaget, men besluttet af Kommissionen på baggrund af de kriterier, som fastlægges i forordningen.

Gennemførelse i Danmark vil for så vidt angår delt forvaltning skulle ske på grundlag af et program

for indsatsen, som vil indeholde en finansiel ramme for EU's medfinansiering. Fuld hjemtagning af EU's midler vil forudsætte, at der er en medfinansiering af nationale offentlige midler. I forhold til de samlede offentlige udgifter er EU's medfinansiering for størstedelen af indsatsen på højest 75 %, men er lavere for dataindsamling og kontrolfartøjer og højere for øvrige kontroludgifter og for markedsforanstaltninger.

Forslaget vil eventuelt nødvendiggøre forøget administrativ indsats og dermed administrative udgifter, idet der på nogle punkter forventes at være tale om en mere kompleks forvaltning, for eksempel med hensyn til henføring af støtte til fiskerikontrol og dataindsamling under delt forvaltning, skærpede krav om konditionalitet og anvendelse af partnerskabskontrakter i en fælles strategisk ramme i overensstemmelse med den generelle forordning om fælles og generelle bestemmelser.

Det må forventes, at det vil være nødvendigt at ændre fiskeriudviklingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret ved lov nr. 604 af 14. juni 2011, for at kunne anvende EHFF i Danmark.

Høring

Forslaget har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Danmarks Fiskeriforening har foreløbig bemærket, at forordningen skal regulere de overordnede forhold, mens detailstyringen skal være op til de enkelte medlemsstater. Fonden skal støtte tværnationalt samarbejde, forbedre fisker og forsker samarbejdet, udvikle fiskeri og fiskerfartøjer samt sikre, at støtte til lokale aktionsgrupper prioriteres til fiskerirelaterede produkter.

Foreningen har understreget vigtigheden af, at der fortsat bliver mulighed for at give tilskud til innovation og udvikling af både fiskeri og fiskerfartøjer, herunder at det fortsat vil være muligt at få støtte til modernisering af fiskerfartøjer.

Foreningen har endvidere understreget, at inddragelse af traditionelle myndighedsaktiviteter som dataindsamling og kontroludgifter ikke må medføre en udfasning af de traditionelle ordninger til udvikling af fiskeriafhængige samfund.

Verdensnaturfonden (WWF) mener, at forslaget indeholder mange positive elementer til at sikre en bæredygtig udvikling af fiskeriet. WWF mener, at forordningen skal indeholde flere begrænsninger mod investering i overkapacitet. Organisationens vurdering er, at økonomisk støtte til bortskaffelse af uønskede fangster ikke skaber de rigtige incitamenter til et selektivt fiskeri.

Vedrørende den finansielle ramme mener WWF, at økonomisk støtte til kontrol og dataindsamling er for begrænset. Endelig mener WWF, at der skal være større sammenhæng mellem at fremme udvikling af akvakultur og inddragelse af miljømæssige og sociale hensyn.

Greenpeace understreger vigtigheden af, at fokus er på miljømæssig bæredygtighed.

Danish Seafood Association ønsker, at det fortsat skal være muligt at give tilskud til forarbejdningsvirksomheder, men at tilskudsmulighederne skal fokusere på innovation, arbejdsmiljø og energibesparelser.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen henholder sig til Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, idet regeringen i den samlede reform overordnet arbejder for at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng baseret på en økosystemtilgang, herunder implementering af Havstrategidirektivets og Biodiversitetskonventionens mål, fjernelse af udsmid samt introduktion af et nyt forvaltningssystem i form af fangstkvoteforvaltning.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, idet regeringen arbejder for, at EHFF understøtter målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, herunder bidrager til opfyldelse og opretholdelse af god miljøtilstand i medfør af blandt andet Havstrategidirektivet samt gunstig bevaringstilstand i Habitatdirektivet og til at skabe konsistens med den integrerede havpolitik og andre EU-politikker, idet forhandlingerne herom ikke må foregribe forhandlingerne om de fremtidige finansielle rammer.

Regeringen forholder sig positivt over for etableringen af ét finansielt instrument for finansiering af fiskeripolitik, idet man dog ønsker at få belyst konsekvenserne af, at instrumentet også omfatter finansieringen af EU's integrerede havpolitik.

Regeringen finder, at kriterierne for fordelingen af midler blandt medlemsstaterne bør sikre en afbalanceret løsning uden særlig fokus på specifikke flådesegmenter.

Regeringen finder, at støtten til private investeringer bør begrænses og midlerne i højere grad anvendes til aktiviteter, der sikrer den marine biodiversitet, skaber grøn omstilling, innovative aktiviteter, forbedrer datagrundlaget for fiskeripolitikken og den videnskabelige rådgivning herunder regionalt samarbejde i forbindelse hermed samt bidrage til håndteringen af kontroludfordringer i medlemsstaterne. Samtidig skal EHFF bidrage til løsningen af nye udfordringer for medlemsstaterne i en eventuel regionaliseret tilgang til forvaltningen og bidrage til en bæredygtig udvikling af fiskeriområder (lokale aktionsgrupper).

Regeringen vil arbejde for at styrke disse elementer i forslaget og for, at EHFF kan anvendes til at finansiere udgifterne til en mere bæredygtig forvaltning af fiskeripolitikken.

Vedrørende EU's integrerede havpolitik finder regeringen det vigtigt, at midlerne balanceres i forhold til det hidtidige udgiftsniveau, og at forslaget kun omfatter tiltag, der har reel merværdi, og som ikke kan løses fyldestgørende og bedre på nationalt niveau. Tillige er det vigtigt, at der ikke afsættes midler til parallelle løsninger på EU og nationalt plan, men at nationale data og eksisterende løsninger i videst muligt omfang genanvendes.

Regeringen vil arbejde for en forenkling af forslaget.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Blandt medlemsstaterne er der generel støtte til forslagets fokus på Europa 2020 målsætningerne. Mange medlemsstater ønsker fortsat mulighed for tilskud til ophugning og udvidet mulighed for tilskud til modernisering af fiskerflåden, mens andre medlemsstater er positive over for, at forslaget ikke indeholder finansiering af ophugning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Det forventede forslag har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 9. december 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2011, jf. samlenotat oversendt den 1. december 2011.

Grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. januar 2012.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension

KOM (2011) 424

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 3. november 2011. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionens meddelelse indeholder Kommissionens overvejelser om EU's rolle i forbindelse med fiskeri uden for EU-farvande. Den indeholder elementer om EU's rolle i internationale organisationer/internationalt samarbejde, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og bilaterale fiskeriaftaler. Formandskabet har på baggrund af meddelelsen fremlagt udkast til rådskonklusioner om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 424 af 13. juli 2011 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension som led i Kommissionens fremlæggelse af en reform af den fælles fiskeripolitik. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 18. juli 2011 i en dansk sprogudgave.

Meddelelsen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. – 20. marts 2012 med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse og rådskonklusioner om principper for den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension – og dermed ikke forslag til konkrete retsakter.

Formål og indhold

EU er en aktiv deltager i fiskerier over hele verden, både i kraft af selve flåden, men også i kraft af investeringer, bilaterale aftaler og medlemskaber i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer RFMO'er¹¹.

Grundprincipper

Overordnet fremfører Kommissionen, at den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension skal være i overensstemmelse med de principper og mål, som politikken fastlægger internt for EU, herunder sikring af bæredygtighed af fiskeressourcer og de marine økosystemer.

Det bemærkes, at Kommissionen i forslaget til ny grundforordning¹² har fastsat nogle enkelte overordnede regler om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension.

Det følgende vedrører indholdet i selve meddelelsen, som Kommissionen har fremlagt, og efterfølgende beskrives udkastet til rådskonklusioner.

Langsigtet global bæredygtig udvikling

EU's centrale rolle i internationalt fiskeri og det forhold, at en lang række af verdens fiskebestande ifølge FAO¹³ er enten fuldt udnyttede eller overudnyttede, pålægger ifølge Kommissionen EU et væsentligt ansvar for at tage hånd om beskyttelse og bæredygtig forvaltning af internationale fiskeressourcer. EU bør derfor også fremme dialogen med essentielle partnere på verdensmarkedet blandt andet med henblik på udvikling af en fælles tilgang i verden til bekæmpelse af IUU-fiskeri (ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri) og reduktion af overkapacitet. Kommissionen lægger også op til, at EU intensiverer sit engagement i internationale fora som FN, FAO og OECD¹⁴ blandt andet med henblik på drøftelser af udsnid, overkapacitet og virkningerne af visse typer fiskeredskaber for marine økosystemer.

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ifølge Kommissionen de vigtigste fora, hvad angår bevarelse og forvaltning af fælles og vandrende fiskebestande. Vurderingen er, at der imidlertid er behov for at forbedre disse organisationers virkemåde blandt andet gennem periodiske evalueringer af organisationerne, forbedret kontrol og regeloverholdelse, forbedret datagrundlag samt introduktion af adgangsbetaling til områderne på åbent hav.

Bilaterale fiskeriaftaler

Kommissionen fremhæver, at der traditionelt er nære relationer med EU's naboer mod nord, især Norge, i medfør af bilaterale aftaler. Disse aftaler går ud på fælles ressourceforvaltning i farvandene i Norskehavet, Ishavet, Østersøen og Nordsøen. Kommissionen behandler i meddelelsen i øvrigt ikke disse aftaler nærmere.

For så vidt angår de øvrige bilaterale fiskeriaftaler med finansiel kompensation i form af fiskeripartnerskabsaftaler (FPA'er), finder Kommissionen, at disse bør omdannes til aftaler om bæredygtigt fi-

¹¹ RFMO = Regional Fisheries Management Organisation

¹² Jf. KOM (2011) 425 af 13. juli 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik.

¹³ FAO = Food and Agriculture Organization of the United Nations

¹⁴ OECD = The Organisation for Economic Co-operation and Development

skeri (SFA'er) med fokus på ressourcebevarelse og miljømæssig bæredygtighed, bedre forvaltning og effektiv sektorstøtte. Disse aftaler skal ifølge Kommissionen fortsat være udgangspunktet for EU-flådens fiskeri i tredjelandes farvande.

SFA'er bør ifølge Kommissionen altid være baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, der har maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY¹⁵) som reference. Kommissionen vil også bestræbe sig på, at SFA'er omfatter en gennemsigtighedsklausul, således at EU får oplysning om den kumulative fangstmængde i et givent partnerland med henblik på at sikre, at der alene fiskes på et overskud.

Eksklusivitetsklausulen i de nuværende FPA'er forhindrer EU-fartøjer i at fiske uden for de lovgivningsmæssige rammer i aftalerne og garanterer, at alle EU-fartøjer er underlagt samme regler. For at forhindre, at eksklusivitetsklausulen bliver omgået ved omflagning, bør det efter Kommissionens opfattelse i fremtidige fiskeriaftaler bestemmes, at et EU-fartøj, der skifter flag for at unddrage sig sine forpligtelser eller for at få yderligere fiskerimuligheder, ikke længere vil få lov til at fiske i partnerlandets EØZ.

Kommissionen finder, at EU's finansielle støtte til tredjelandes sektorpolitik bør medføre konkrete og målelige fordele for partnerlandene, herunder styrket overvåning og kontrol, administrativ/videnskabelig kapacitet og bæredygtige lokale fiskerier.

Endelig skal de fremtidige SFA'er inkludere krav om overholdelse af menneskerettigheder i det pågældende partnerskabsland og gå i retning af forøgede adgangsomkostninger for fartøjsejere.

Sammenhæng med andre EU-politikker

Kommissionen finder, at EU skal arbejde for bedre integration af fiskeri, udvikling, miljø, handel og andre politikområder med henblik på at styrke bæredygtig og ansvarlig forvaltning.

Formandskabets udkast til rådskonklusioner

Formandskabet har med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse, de eksisterende rådskonklusioner om RFMO'er fra 2000 og fiskeripartnerskabsaftaler fra 2004, ministerdrøftelsen ved Rådsmødet i november 2011 samt den seneste udvikling udarbejdet udkast til rådskonklusioner om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension. Udkastet til rådskonklusioner omfatter udover fiskeripartnerskabsaftaler også principper for en langsigtet bæredygtig udvikling på globalt plan, samarbejdet i RFMO'er samt de nordlige fiskeriaftaler. Til forskel fra tidligere rådskonklusioner omfatter udkastet til rådskonklusioner således hele den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension. Det skal særligt fremhæves, at udkastet blandt andet indeholder følgende elementer, hvor Rådet:

- Minder om, at den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension har en vigtig politisk, miljømæssig, økonomisk og social betydning for EU og på internationalt niveau.
- Understreger nødvendigheden af, at den eksterne dimension følger de samme principper og standarder for fiskeriforvaltning, som er gældende i EU's farvande.

¹⁵ Fiskeri på grundlag af det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY) er den fiskeriintensitet, der giver det største udbytte fra bestanden på lang sigt uden at reducere bestandens evne til at reproducere sig på kort sigt.

- Med henblik på at sikre et bæredygtigt fiskeri og bevaring af den marine biodiversitet på globalt plan bekræfter vigtigheden af at styrke indsatsen i FN, FAO og andre multilaterale fora i overensstemmelse med internationale forpligtigelser.
- Fortsat vil promovere initiativer til bekæmpelse af ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU), inklusiv tiltag med fokus på havne- og flagstaternes særlige rolle heri.
- Bekræfter, at RFMO'er spiller en afgørende rolle i den bæredygtige forvaltning af fiskeressourcerne på internationalt/regionalt niveau, og er enig i, at indsatsen skal styrkes blandt andet via udvikling af en bedre videnskabelig rådgivning, øget investering i dataindsamling og styrket samarbejde mellem RFMO'er.
- Støtter, at EU's bilaterale fiskeriaftaler med finansiell modydelse bibeholdes som ramme for at sikre en bæredygtig udnyttelse af overskudsmængder samt aktivitet og beskæftigelse knyttet til disse fiskerier. Udgangspunktet for aftalerne skal være gensidig fordel for EU og partnerlandets lokalbefolkning.
- Minder om, at der skal sikres sammenhæng mellem EU's politikker, særligt med reference til miljø- og udviklingspolitikken.
- Understreger, at EU i forbindelse med indgåelse af bilaterale fiskeriaftaler med finansiell modydelse skal:
 - Fremme respekt for menneskerettigheder og demokrati, idet der indarbejdes klausuler i aftalerne, der muliggør suspension af aftalen, såfremt der konstateres brud på menneskerettigheder og demokratiske principper.
 - Bidrage til bevaring og miljømæssig bæredygtighed gennem en bæredygtig udnyttelse af kyststaternes marine overskudsmængder. I den forbindelse er det vigtigt, at kyststaten stiller oplysninger til rådighed om det samlede fiskeri i området, som i sammenhæng med den videnskabelige rådgivning skal sikre viden om, at der reelt er tale om et overskud, der kan fiskes af EU.
 - Bidrage til at integrere kyststaten i verdensøkonomien blandt andet gennem udviklingen af et favorabelt miljø for private investeringer.
 - Fremme en bedre forvaltning på fiskeriområdet i kyststaten gennem kapacitetsopbygning.
 - Indrette sektorstøtten, så den bidrager til bekæmpelse af IUU og bedre kontrol med fiskeriaktiviteter, forbedrer den videnskabelige rådgivning og desuden tage behørig hensyn til den lokale fiskerisektors interesser og lokalbefolkning.

I forbindelse med EU's fiskeripartnerskabsaftaler understreger Rådet endvidere:

- at fiskeripartnerskabsaftalernes eksklusivitet skal sikres, og omgåelse i form af omflagnings, som ikke er i overensstemmelse med en bæredygtig udnyttelse af overskudsmængder i den givne kyststat, skal forhindres.
- at EU skal medvirke til udvikling af kyststatens fiskeri i finansiell, videnskabelig, teknisk og institutionel henseende.
- at der skal udarbejdes evalueringer af fiskeriaftalerne med henblik på en bred vurdering af aftalernes miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser, potentialer for bæredygtig udvikling

samt betingelser for etablering af et ansvarligt fiskeri for den pågældende kyststat. Disse evalueringer skal stilles medlemsstaterne til rådighed i god tid, før aftalerne genforhandles samt offentliggøres.

- at EU's betaling til sektorprogrammer som del af fiskeripartnerskabsaftaler bør afkobles betalingen for adgangsrettigheden til ressourcen, og i stedet kobles til en fyldestgørende gennemførelse af selve programmet.

Endelig anfører Rådet i relation til de bilaterale og multilaterale aftaler baseret på fælles forvaltning, udveksling af fiskerimuligheder og gensidig adgang:

- at EU skal efterstræbe en bæredygtig forvaltning og udveksling af fiskerimuligheder baseret på den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om meddelelsen, men Europa-Parlamentet vil på eget initiativ fremlægge en udtalelse. Det forventes, at Europa-Parlamentets udtalelse bliver sat til afstemning i plenum i maj 2012.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke i sig selv statsfinansielle og administrative konsekvenser for det offentlige. Ligeledes har meddelelsen heller ikke i sig selv erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet.

Høring

Udkastet til rådskonklusioner har været forelagt § 5-udvalget (fiskeri).

Greenpeace påpeger blandt andet, at der gennemgående i udkastet bør henvises til en række globale forpligtelser, herunder FN's biodiversitetskonvention samt medtagelse af reference til overkapacitet i fiskeflåden på globalt plan. Greenpeace fremfører i den forbindelse, at EU er til stede i mange internationale fora og dermed kan påvirke udviklingen i en mere bæredygtig retning.

Desuden finder foreningen, at titlen for fiskeripartnerskabsaftaler bør ændres til bæredygtige fiskeriaftaler (SFA'er), som foreslået af Kommissionen. Greenpeace vægter generelt desuden transparens om EU's aftaler og deltagelse af de berørte parter. Der bør ifølge foreningen specifikt henvises til målsætninger om MSY og forbud mod discard. Der henvises derudover til, at adgangsomkostninger til fiskeri i det åbne hav bør overvejes, ligesom det pointeres, at flådejernes betaling bør stemme overens med den opnåede økonomiske fordel. Endelig bemærker foreningen, at den gerne ser mulighed for at betale sektorstøtte, selvom der ikke betales for adgang (for eksempel som følge af, at der ikke er fisk at fange).

Danmarks Fiskeriforening understreger, at de nordlige fiskeriaftaler har stor betydning i relation til balancen i fordelingen af fiskerimulighederne mellem EU's medlemslande. Foreningen påpeger i den sammenhæng, at det er vigtigt at sondre mellem sydlige partnerskabsaftaler og de nordlige tredjelandsaftaler.

Foreningen tilslutter sig, at bilaterale og multilaterale aftaler med EU's nordlige naboer skal tilstræbe en bæredygtig fiskeriforvaltning. Endvidere erklærer Danmarks Fiskeriforening sig enig i, at udveksling af fiskerimuligheder skal være baseret på traditionelle fiskerimønstre samt den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning.

Verdensnaturfonden (WWF) finder overordnet, at der i udkastet er inkluderet mange vigtige elementer, der kan skabe baggrund for en mere positiv udvikling af EU's eksterne fiskerier. Særligt erklærer foreningen tilfredshed med, at det i konklusionerne fastslås, at evalueringer af fiskeripartnerskabsaftaler skal offentliggøres. Samtidig anfører WWF, at der er mulighed og behov for at udbygge en række punkter.

Konkret peger WWF blandt andet på, at der bør refereres til en række relevante internationale aftaler for fiskeri, som EU har tilsluttet sig. Derudover anfører WWF blandt andet, at der bør henvises til, at RFMO'erne skal have en bredere rolle i forhold til at sikre bæredygtigt og miljømæssigt forsvarligt fiskeri, og mere specifikt til krav om regeloverholdelse fra EU's fartøjer ved fiskeri inden for RFMO'erne.

I relation til EU's bilaterale fiskeriaftaler, som ifølge foreningen bør betegnes bæredygtige fiskeriaftaler (SFA'er), påpeges det, at EU bør sørge for politisk sammenhæng med udviklingspolitikken. EU bør endvidere sikre inddragelse og høring af kyststaternes interessenter og aktører. Endelig betoner WWF, at adgangsomkostninger til fiskerimulighederne i aftaler primært bør betales af flådeejerne og ikke af EU.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at EU styrker bestræbelserne på internationalt at sikre et bæredygtigt fiskeri, gennem dialog med tredjelande samt klar fastsættelse af principper og standarder for regulering af EU flådens fiskeri i tredjelande. Regeringen finder det i den henseende positivt, at der er blevet udarbejdet et sæt rådskonklusioner som supplement til de igangværende reformdrøftelser, der indeholder et sæt generelle pejlemærker for en bæredygtig, transparent og udviklingsorienteret ramme for hele den eksterne dimension. Konklusionerne bør være fremtidssikrede og indeholde væsentlige styrende principper for EU's eksterne fiskeripolitik.

Regeringen henholder sig til principperne, som indgår i Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011, herunder særligt:

- at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssig bæredygtig udvikling.

Regeringen støtter endvidere generelt en styrkelse af de regionale fiskeriorganisationers (RFMO'er) funktion og rolle. Regionalt samarbejde, herunder regionale forvaltningsplaner og regionalt samarbejde om kontrol, bør også prioriteres.

For så vidt angår fiskeripartnerskabsaftaler/bæredygtige fiskeriaftaler henholder regeringen sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011, det vil sige:

- Forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- Styrket kontrol, herunder fremme regionalt samarbejde,
- Krav til overholdelse af menneskerettigheder og demokratisk udvikling, herunder fremme af opbygning af høringsprocesser,
- Størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne og
- Størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalernes indgåelse og evaluering.

Regeringen arbejder desuden for, at midlerne inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalerne kommer lokalbefolkningen til gode. Endvidere lægges der vægt på en opretholdelse af en eksklusivtetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Regeringen arbejder for offentliggørelse af alle evalueringsrapporter og for, at disse skal foreligge forinden Rådet godkender et forhandlingsmandat til Kommissionen om at indlede forhandlinger med et tredjeland.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt støtte til udkastet til rådskonklusioner, som forventes vedtaget med enstemmighed på rådsmødet i marts.

På rådsmødet i november var der bred støtte til øget fokus på bæredygtighed, menneskerettigheds-klausuler, ens regler både indenfor og udenfor EU, bedre videnskabelig rådgivning og styrkede regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Rådet var delt i spørgsmålet om øget erhvervsbidrag til betaling for adgang. Der var bred opbakning til øget gennemsigtighed i forhold til det samlede fiskeri i tredjelands farvande. En del medlemsstater ønskede, at man sikrede, at fiskeriet kun foregik på overskud, om end visse medlemsstater havde en bredere forståelse af overskud end andre. Nogle medlemsstater støttede muligheden for at indføre handelsrestriktioner. Fra blandt andet dansk side understregede man vigtigheden af restriktive eksklusivtetsklausuler i aftalerne med henblik på at undgå, at den samme bestand kan fiskes flere gange.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juli 2011 som led i forelæggelse af reformpakken om den fælles fiskeripolitik forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. juni 2011, jf. samlenotat oversendt den 30. juni 2011.

Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. november 2011 forud for Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 14. november 2011, jf. samlenotat oversendt den 3. november 2011.

Der er oversendt grundnotat om reformpakken om den fælles fiskeripolitik til Folketingets Europaudvalg den 12. august 2011.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål KOM (2011) 353

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. juli 2011. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionens forslag indebærer en revision af lovgivningen om fødevarer bestemt til særlig ernæring, der er omfattet af rammedirektivet 2009/39/EF. Forslaget har som formål at forenkle og præcisere lovgivningen på området. Kommissionen foreslår afskaffelse af begrebet ”fødevarer bestemt til særlig ernæring”. Forslaget indebærer en ny, generel forordning, som finder anvendelse på et antal klart afgrænsede og definerede kategorier af fødevarer. Det drejer sig om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger, forarbejdede fødevarer baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål. De øvrige fødevarekategorier, der er reguleret under det nugældende rammedirektiv om fødevarer bestemt til særlig ernæring eller i særregulering udstedt i medfør heraf, vil dermed falde uden for forordningens anvendelsesområde og være reguleret af den øvrige eksisterende fødevarelovgivning i EU, herunder af anprisningsforordningen og berigelsesforordningen. Forslaget forventes ikke at påvirke beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 353 af 20. juni 2011 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål. Forslaget er oversendt til Rådet den 29. juni 2011 i dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde. Det er forhåbningen, at der kan opnås enighed om forslaget i en 1. behandling med Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at målene for forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne selv og derfor bedre gennemføres på EU-niveau, da den eksisterende fremgangsmåde, hvor det er de enkelte medlemsstater, der træffer foranstaltninger, kan føre til forskellige niveauer for fødevareresikkerhed og beskyttelse af menneskers sundhed. De forskellige regelsæt kan derved også hæmme den frie bevægelighed for de berørte fødevarer i EU. Kommissionen konkluderer på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at nærhedsprincippet på det foreliggende grundlag er overholdt. Der henvises i den forbindelse til, at forslaget indebærer en revision af eksisterende EU-regler, hvis primære fokus er opretholdelse af gældende bestemmelser for visse nærmere definerede kategorier af fødevarer, det vil sige de tre omfattede områder: modermælkserstatninger og tilskudsblandin-

ger, forarbejdede fødevarer baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål.

Formål og indhold

Med forslaget revideres lovgivningen om fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring.

Fødevarer bestemt til særlig ernæring er ifølge det nugældende direktiv fødevarer, der adskiller sig fra almindelige fødevarer, og er specielt fremstillede produkter, som har til formål at opfylde bestemte befolkningsgruppers specifikke ernæringsmæssige behov. Direktivet fastsætter de generelle krav til sammensætning og mærkning af disse fødevarer. Derudover er der i medfør af direktivet udstedt en række særdirektiver, der regulerer visse specifikke kategorier af fødevarer¹⁶.

Kommissionen begrundet forslaget med, at grundlaget for de gældende regler blev vedtaget for mere end 30 år siden. Siden da har fødevarelovgivningen i EU udviklet sig på en lang række områder. Det er i den forbindelse særligt relevant at fremhæve kosttilskudsdirektivet¹⁷, berigelsesforordningen¹⁸, anprisningsforordningen¹⁹, samt den generelle fødevareforordning²⁰.

Hovedformålet med revisionen er således en forenkling og præcisering af lovgivningen på området. For at skabe kohærens i lovgivningen fremsætter Kommissionen derfor sit forslag som en forordning, der er direkte gældende i medlemsstaterne. Kommissionen henviser i den forbindelse til, at direktivets anvendelsesområde er blevet fortolket og håndhævet forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat og, at ovennævnte nyere retsakter i øvrigt vil kunne regulere en række af de fødevarekategorier, der i dag er omfattet af direktivet. Revisionen af lovgivningen vil desuden ifølge Kommissionen ske uden samtidig at gå på kompromis med det eksisterende niveau for fødevaresikkerhed og forbrugerinformation samt det indre markeds funktion.

Med forslaget afskaffes begrebet ”fødevarer bestemt til særlig ernæring”. Der foreslås i den forbindelse en ny, generel forordning, som finder anvendelse på et antal klart afgrænsede og definerede kategorier af fødevarer. Disse kategorier er blevet identificeret som værende af afgørende betydning for bestemte, nærmere afgrænsede grupper af forbrugere med særlige ernæringsmæssige behov. Det drejer sig om modernælkserstatninger og tilskudsblandinger, forarbejdede fødevarer baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn samt fødevarer til særlige medicinske formål. Således vil de øvrige fødevarekategorier, der er reguleret under det nugældende rammedirektiv eller i særregulering udstedt i medfør heraf, falde uden for forordningens anvendelsesområde og udelukkende være regu-

¹⁶ Det drejer sig om modernælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn, forarbejdet mad til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål, slankekostprodukter samt produkter til personer med glutenintolerance.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed.

leret af den øvrige EU-fødevarerlovgivning. Kommissionen fremhæver i den forbindelse udtrykkeligt i præamblen til forslaget, at angivelserne ”glutenfri”, ”meget lavt indhold af gluten”, ”måltidserstatning til vægtkontrol” samt ”kosterstatning til vægtkontrol” udelukkende bør være reguleret i anprisningsforordningen. Der skal i den forbindelse gennemføres tekniske tilpasninger i anprisningsforordningen med indarbejdelse af de nævnte anprisninger, samt anvendelsesbetingelser herfor, inden den nye forordning finder anvendelse.

De nugældende definitioner af ”modernmælkserstatning”, ”tilskudsblanding”, ”forarbejdet fødevarer baseret på cerealier”, ”babymad” samt ”fødevarer til særlige medicinske formål” er indarbejdet i forslaget. Kommissionen tillægges dog beføjelser til at tilpasse definitionerne under hensyntagen til tekniske og videnskabelige fremskridt samt udviklingen på området internationalt. Beføjelsen til at tilpasse definitionerne delegeres til Kommissionen i form af vedtagelse af delegerede retsakter, TEUF artikel 290.

Forslaget indeholder desuden en række almindelige krav til sammensætning af og oplysning om de fødevarer kategorier, der er omfattet af forslaget. Således stilles der blandt andet krav om, at oplysninger om de berørte fødevarer ikke må være vildledende samt om, at fødevarernes egnethed til at opfylde de særlige ernæringsmæssige behov skal være videnskabeligt dokumenteret.

Med forslaget afgives der endvidere kompetence til Kommissionen til senest 2 år efter datoen for forordningens ikrafttræden at vedtage delegerede retsakter, TEUF artikel 290, vedrørende særlige krav til de fødevarer kategorier, der er omfattet af forordningen. Forslaget indeholder i den forbindelse en udtømmende liste over de særlige krav hvorom, der skal fastsættes regler. Det drejer sig om særlige krav til produkternes sammensætning, anvendelse af pesticider og restkoncentrationer af sådanne i produkterne, mærkning, herunder godkendelse af ernærings- og sundhedsanprisninger, en anmeldelsesprocedure i relation til markedsføring af produkterne samt krav til salgsfremme- og handelspraksis for modernmælkserstatninger og til de oplysninger, der skal gives til spædbørns- og småbørnsernæring med henblik på at sikre fyldestgørende oplysninger om hensigtsmæssige kostvaner. Ved fastsættelsen af de særlige krav skal Kommissionen tage hensyn til de nugældende regler for de berørte fødevarer kategorier. Under hensyntagen til relevante tekniske og videnskabelige fremskridt tillægges Kommissionen endvidere beføjelse til at opdatere ovenfor nævnte retsakter gennem delegerede retsakter, TEUF artikel 290.

Forslaget indeholder mulighed for, at Kommissionen kan vedtage hasteforanstaltninger under de delegerede retsakter, TEUF artikel 290.

Med forslaget lægges der yderligere op til, at Kommissionen senest to år efter forordningens ikrafttræden opretter og efterfølgende ajourfører en EU-positivliste over stoffer, herunder vitaminer, mineraler og aminosyrer, som kan tilsættes de fødevarer kategorier, der er omfattet af forslaget. Listen, som skal baseres på kriterier fastlagt i forordningen, samt efterfølgende ajourføringer heraf, skal vedtages via gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291, i en undersøgelsesprocedure, artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) Nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Optagelse af et stof på positivlisten kan ske på foranledning af Kommissionen, en medlemsstat eller en interesseret part i øvrigt.

Der fastsættes endvidere procedurer for vedtagelse af midlertidige hasteforanstaltninger i situationer, hvor en fødevare, der er omfattet af forordningen, udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed. Sådanne hasteforanstaltninger skal vedtages i en undersøgelsesprocedure, artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) Nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

I forslaget lægges der derudover op til, at Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) skal afgive videnskabelige udtalelser i forbindelse med anvendelsen af forordningen.

Endelig indeholder forslaget diverse bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, beslutningsprocedurer samt en overgangsbestemmelse, hvorefter fødevarer, der overholder de nugældende bestemmelser og, som er mærket inden den dag fra hvilken, forordningen finder anvendelse, kan markedsføres, indtil lagrene er opbrugt. Overgangsordningen vil gælde i to år fra forordningens ikrafttræden.

Formandskabets seneste kompromisforslag

Forhandlingerne om forslaget har pågået siden sommeren 2011, og forslaget har under forløbet undergået nogle ændringer. Fra formandskabets seneste kompromistekst kan fremhæves følgende punkter:

Der lægges op til, at forordningen – udover de oprindeligt foreslåede produktkategorier – også skal omfatte de slankekostprodukter, der erstatter en hel dagskost. Dette er både produkter med lavt energiindhold og produkter med meget lavt energiindhold (de såkaldte ”Very Low Calorie Diet” produkter) og typisk pulverblandinger. Der lægges ikke op til ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag for så vidt angår slankekostprodukter, der alene er bestemt til at erstatte et måltid. Disse foreslås reguleret under den generelle fødevarerlovgivning, herunder anprisningsforordningen.

Der lægges ligeledes op til, at gluten- og laktosefri fødevarer skal reguleres under forordning nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne (mærkningsforordningen), hvor fraværet af eller det begrænsede indhold af gluten og/eller laktose kan angives på frivillig basis. Mærkningsforordningen vil i givet fald skulle tilpasses i overensstemmelse hermed. Mærkningsoplysninger om gluten og laktose vil i givet fald ikke blive håndteret som ernæringsanprisninger, som oprindeligt foreslået af Kommissionen.

Der lægges endvidere op til, at den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) skal vurdere de særlige ”børnemælk” (”growing up milks”), det vil sige mælkedrikke med tilsatte vitaminer og mineraler, som markedsføres til børn under 3 år i visse medlemsstater. Kommissionen skal på baggrund heraf vurdere, om der er behov for specifikke bestemmelser for disse fødevarer. Kommissionen skal fremlægge en rapport herom, eventuelt sammen med forslag til lovgivning, hvis Kommissionen finder dette relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget er blevet henvist til behandling i Europa-Parlamentets Udvalg for Miljø, Folkesundhed og Fødevareresikkerhed (ENVI), der er ledende udvalg. Derudover er Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) samt Udvalget for Industri, Forskning og Energi (ITRE) blevet udpeget som rådgivende udvalg.

Udvalget for Miljø, Folkesundhed og Fødevareresikkerhed (ENVI) vedtog sin betænkning den 29. februar 2012. Europa-Parlamentets betænkning om forslaget forventes efterfølgende sat på plenarforsamlingen den 22. maj 2012 til vedtagelse. Miljøudvalgets betænkning giver et billede af, at udvalget overordnet støtter Kommissionens forslag. På den baggrund vurderes det som sandsynligt, at Rådet kan nå til enighed med Europa-Parlamentet ved første behandlingen af forslaget.

Fra Miljøudvalgets betænkning kan nedenstående forslag fremhæves:

- VLCD samt slankekostprodukter, der erstatter en fuld dagskost, inkluderes i anvendelsesområdet,
- der delegeres ikke kompetence til Kommissionen til ændring i definitionerne for anvendelsesområdet; og
- der skal udarbejdes en rapport om behovet for specifikke krav til særlig mælk til småbørn (junormælk), før der tages stilling til, om de eventuelt kan inkluderes i anvendelsesområdet.

Der ses desuden at være enighed i Miljøudvalget om, at følgende holdes uden for anvendelsesområdet:

- slankekost i form af måltidserstatninger,
- sportsprodukter, og
- laktosefri fødevarer.

Miljøudvalget foreslår derudover, at glutenfri produkter omfattes af den ny rammeforordning, idet ønsket er, at de gældende bestemmelser for glutenfri fødevarer overføres direkte til teksten i forordningen. Dermed vil de gældende regler for glutenfri produkter ikke skulle overføres til en selvstændig retsakt, som det ellers er foreslået for særdirektiverne for modermælkserstatning, børnemælk, fødevarer til særlige medicinske formål mv.

Miljøudvalget har også foreslået, at der i rammeforordningen indskrives et krav om, at Kommissionen ved overførslen af gældende regler for modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til nye retsakter skal indføjes et krav om, at der i mærkningen af disse produkter ikke må være billeder af babyer.

Gældende dansk ret

Med forslaget revideres lovgivningen om fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring. Området vil fremover være reguleret af en forordning. Reglerne vil dermed være umiddelbart anvendelige i Danmark.

Forordningen erstatter, henholdsvis ophæver, en række direktiver og forordninger vedtaget i henhold til rammedirektivet. Det drejer sig om Kommissionens direktiv 2006/141/EF om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn, Kommissionens direktiv 2006/125/EF om

forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn, Kommissionens direktiv 1999/21/EF om diætpræparater til særlige medicinske formål, Kommissionens direktiv 96/8/EF om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab, Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 vedrørende sammensætning og mærkning af fødevarer, der er egnede til personer med glutenintolerans samt Kommissionens forordning (EF) nr. 953/2009 om stoffer, der i specielt ernæringsmæssigt øjemed kan anvendes i levnedsmidler til særlig ernæring.

De nugældende regler er implementeret ved bekendtgørelse nr. 175 af 22. februar 2010 om fødevarer bestemt til særlig ernæring, bekendtgørelse nr. 1504 af 13. december 2007 om modernælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn, bekendtgørelse nr. 355 af 17. juni 1998 om forarbejdet børnemad til spædbørn og småbørn med senere ændringer, bekendtgørelse nr. 268 af 13. april 2000 om levnedsmidler til særlige medicinske formål med senere ændringer samt ved bekendtgørelse nr. 786 af 20. oktober 1997 om slankekostprodukter med senere ændringer. De pågældende bekendtgørelser skal ophæves ved ikrafttræden af forordningen.

Konsekvenser

Kommissionen anfører i sin begrundelse for forslaget, at det vil medføre administrative lettelser for såvel erhvervet som for de offentlige myndigheder, ligesom den finansielle byrde minimeres, idet særbestemmelserne i forvejen findes, mens de almindelige bestemmelser blot forenkles og præciseres for så vidt angår deres anvendelsesområde. Ligeledes gør Kommissionen opmærksom på, at forslaget ikke vil resultere i, at produkter fjernes fra markedet. Dog vil forslaget kunne nødvendiggøre ændringer i mærkningen og/eller sammensætningen af nogle produkter, ligesom det kan få indflydelse på produkternes markedsværdi.

Forslaget skønnes ikke at have samfundsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget vurderes at kunne indebære visse administrative lettelser for såvel erhvervet som for de offentlige myndigheder.

DTU Fødevareinstituttet henviser til, at som følge af mangelfuld evidens for særlig ernæring til en række målgrupper (for eksempel gravide og ammende, sunde ældre, idrætsudøvere) kan afskaffelsen af ”fødevarer bestemt til særlig ernæring” have en positiv effekt ved at være medvirkende til at øge forbrugerbeskyttelsen.

DTU Fødevareinstituttet støtter generelt intentionen om at fastlægge en ny ramme med almindelige bestemmelser for et begrænset antal klart afgrænsede og definerede kategorier af fødevarer, som anses for at være meget vigtige for visse sårbare befolkningsgrupper, nemlig fødevarer bestemt til spædbørn og fødevarer til patienter under lægelig overvågning.

DTU Fødevareinstituttet støtter ikke Kommissionens forslag om at lade ”måltidserstatning til vægtkontrol” og ”kosterstatning ved vægtkontrol” omfatte af anprisningsforordningen. Således finder DTU Fødevareinstituttet, at slankekostprodukter i form af Very Low Calorie Diet (VLCD) produkter bør være omfattet af et særdirektiv, og at VLCD produkter fortsat kun bør anvendes under lægelig vejledning. Subsidiært kan VLCD produkter betragtes som fødevarer til særlige medicinske formål, idet ”diætpræparater til særlige medicinske formål er bestemt til at opfylde hele eller en del af ernæringsbehovet hos patienter med forstyrret evne til at indtage almindelige fødevarer”. Forstyrret evne

til at indtage almindelige fødevarer ses hos patienter med underernæring, men kan men lige så godt ses hos patienter med overernæring i form af overvægt/fedme.

Derudover opfordrer DTU Fødevareinstituttet til, at definitionen af ”forarbejdet fødevarer baseret på cerealier” og ”babymad” revideres, både hvad angår hvilke produktkategorier, der er omfattet, og i forhold til krav til sammensætning. Det bør ifølge DTU Fødevareinstituttet overvejes, om ”pastaer, som tilberedes i kogende vand eller andre passende væsker” samt ”tvebakker og kiks, som anvendes enten direkte eller efter knusning og tilsætning af vand, mælk eller andre egnede væsker”, er relevante som særlige produkter til spæd- og småbørn. Ligeledes bør kravene til sammensætningen revideres. Det bemærkes særligt, at indholdet af tilsatte sukkerarter kan ligge meget højt.

DTU Fødevareinstituttet lægger endvidere vægt på, at de foreslåede almindelige krav til sammensætning af og oplysning om produkterne bibeholdes.

Derudover finder DTU Fødevareinstituttet det særdeles vigtigt, at de danske myndigheder sikres mulighed for at påvirke de senere forslag, der skal styre sammensætningen af produkterne, samt markedsføring og mærkningsbestemmelser, herunder anprisninger og anmeldelsesprocedurer. Indflydelse på disse regler er ifølge DTU Fødevareinstituttet af stor betydning, blandt andet med henblik på ikke at forringe amningens vilkår i Danmark og for den danske vejledning vedrørende spædbarnsernæring.

DTU Fødevareinstituttet anbefaler endvidere, at der opretholdes en anmeldelsesprocedure, således som foreslået af Kommissionen. DTU Fødevareinstituttet peger dog på, at det er uklart, om Kommissionen agter at ændre på, at fødevarevirksomhedsledere skal underrette den kompetente myndighed i samtlige medlemsstater, hvor produktet markedsføres.

Hvad angår den foreslåede etablering af en EU-liste over tilladte stoffer finder DTU Fødevareinstituttet det særdeles vigtigt, at der med udgangspunkt i den nyeste viden på området for alle stoffer på listen er taget stilling til minimums- og maksimumsindhold samt krav til proteinkvalitet. Dette må nødvendigvis ske i forhold til de enkelte produktgrupper. DTU Fødevareinstituttet bemærker i den forbindelse, at der sandsynligvis vil være mange tilfælde, hvor der skal angives særlige anvendelsesbetingelser for de forskellige produktgrupper, fordi målgrupperne er forskellige.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Høring

Forslaget har været i høring på høringsportalen. Forslaget er endvidere sendt i høring i §2-udvalget (landbrug) og det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg. Der er indkommet følgende bemærkninger:

DI Fødevarer er overordnet set positivt indstillet over for Kommissionens forslag til en forenkling og harmonisering af lovgivningen om fødevarer bestemt til særlig ernæring. Ud fra et ønske om, at rammeforordningen understøtter en fortsat udvikling af produkter til forbrugere med særlige behov, foreslår DI Fødevarer dog, at rammeforordningen indeholder en centraliseret procedure for godkendelse af produkter, der afviger fra fastsatte kriterier. Denne procedure bør ifølge DI indeholde en videnskabelig vurdering foretaget af den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) for så vidt

angår de foreslåede ændringer. Disse ændringer skal være underbygget af den ansøgende virksomhed.

DI Fødevarer påpeger endvidere, at der for fødevarer bestemt til forbrugere med særlige ernæringsmæssige behov vil være behov for afvigelser fra de eksisterende regler på fødevareområdet og henviser i den forbindelse til blandt andet grænseværdier for vitaminer og mineraler, ernæringsprofiler samt ernærings- og sundhedsanprisninger. DI Fødevarer henleder opmærksomheden på, at disse regler i særlig grad retter sig mod gennemsnitsforbrugeren, og at forbrugere med særlige behov kan forventes at have helt andre vitamin-, mineral- og næringsstofbehov, ligesom der kan være behov for særlige anprisninger.

DI Fødevarer finder det desuden uhensigtsmæssigt, at Kommissionens forslag indebærer, at området for VLCD (Very Low Calorie Diet) produkter og sportsprodukter dereguleres. DI Fødevarer peger i den forbindelse på, at der også for disse produkter er behov for en harmonisering af reglerne, som sikrer fri bevægelighed af produkterne indenfor EU. Alternativt kan varebetegnelser for disse produkttyper, ifølge DI Fødevarer, opretholdes ved eksempelvis at lade dem omfatte af anprisningsforordningen. Det drejer sig om varebetegnelser som kulhydratrig drik/pulver/bar, kulhydrat-proteindrik/bar/pulver, isotopisk, meget lav kalorie diæt og måltidserstatning. Tilsvarende bør målgruppeinformation som ”til svært overvægtige”, ”til vægtreduktion”, ”for at optimere muskelmasse/til muskelopbygning efter sport”, ”til restitution” og ”til brug under udholdenhedssport over x antal timer” eventuelt optages på anprisningsforordningens bilag 1 om ernæringsanprisninger.

Endelig anser DI Fødevarer det som væsentligt for forståelsen og for den videre udvikling, at der er udvidede muligheder for at kommunikere om produkternes særlige egenskaber såvel med som til forbrugere og sundhedsprofessionelle.

Sedan (Foreningen af virksomheder, der producerer eller markedsfører specialdestinerede levnedsmidler bestemt til børneernæring) lægger, ligesom DI Fødevarer, vægt på, at forordningen kommer til at indeholde en bestemmelse i henhold til hvilken, det er muligt at udbrede nyttige oplysninger eller anbefalinger til personer, der er kvalificerede inden for medicin, ernæring eller apotekervæsen. Sedan ønsker dermed, at muligheden i det nugældende rammedirektiv for, at virksomheder kan kommunikere direkte til sundhedspersonalet, bibeholdes. Sedan finder det ligeledes vigtigt, at forordningen giver mulighed for, at virksomhederne kan kommunikere til forbrugerne om produkternes specificitet.

Endelig finder Sedan det af afgørende betydning, at den nye forordning sikrer innovation. Således er Sedan meget tilfreds med, at der med forordningen etableres en fællesskabsprocedure for godkendelse af stoffer, som ikke er vitaminer eller mineraler, og som har en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning.

Landbrug & Fødevarer ser ligesom Sedan med tilfredshed på, at forslaget lægger op til etablering af en fællesskabsprocedure for godkendelse af stoffer, som ikke er vitaminer eller mineraler, og som har en ernæringsmæssig eller fysiologisk virkning. Med denne procedure sikrer man innovation inden for produktudvikling.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) anmodes om at udarbejde en ”minimumsliste” over nødvendige studier, som skal ligge til grund for evalueringen af ingredienser med henblik på optagelse på EU-listen over tilladte stoffer. Endvidere bør man ifølge Landbrug & Fødevarer overveje at indføre en ”fast track” procedure for ingredienser, som allerede er godkendt som novel foods.

Landbrug & Fødevarer har forstået forslaget således, at der i første omgang etableres en EU-liste over de ingredienser, som allerede er godkendt, og at der først herefter kan godkendes nye ingredienser. En sådan procedure vil i praksis betyde, at der vil være en lang periode, hvor der ikke kan godkendes nye ingredienser. Dette er ifølge Landbrug & Fødevarer meget uheldigt og ufleksibelt, og vil kunne betyde, at brugerne af de pågældende fødevarer i en periode ikke får gavn af den nyeste viden og forskning. Landbrug & Fødevarer henviser i den forbindelse til, at man ved udarbejdelsen af den nye positivliste for tilsætningsstoffer løste dette problem ved at gennemføre godkendelser under de gamle regler.

Pharma Nord opfordrer til, for så vidt angår den EU-liste over tilladte stoffer, som skal etableres i henhold til forordningsudkastet, at listen kommer til at indeholde stoffer, som allerede findes i fødevarer bestemt til særlig ernæring eller som i øvrigt kan anvendes i medfør af den nugældende liste over stoffer, der i specielt ernæringsmæssigt øjemed kan anvendes i fødevarer til særlig ernæring. Pharma Nord henviser endvidere til, at fødevarer til særlige medicinske formål er bestemt til patienter, hvorfor der ved optagelse af nye stoffer til anvendelse i denne kategori skal tages hensyn til de forhold, som er gældende for en defineret gruppe af patienter. Pharma Nord ser i den forbindelse gerne, at der i forordningen indsættes en bestemmelse om, at stofkategorier, der ikke er optaget på EU-listen, vil kunne anvendes, hvis de er egnede jævnfør også den nugældende forordning²¹.

Pharma Nord henleder afslutningsvis opmærksomheden på, at godkendelse af anprisninger i henhold til anprisningsforordningen tager udgangspunkt i raske forbrugere. I modsætning hertil er fødevarer til særlige medicinske formål bestemt til patienter. Grundlaget for anprisninger af fødevarer til særlige medicinske formål må derfor ifølge Pharma Nord være undersøgelser af virkningen af indtagelse af fødevarer til særlige medicinske formål hos patienter med nærmere definerede lidelser.

Danmarks Apotekerforening har ikke bemærkninger til det fremsendte forslag, idet foreningen dog forudsætter, at bestemmelsen i § 16²² i bekendtgørelse om levnedsmidler til særlige medicinske formål fortsat vil være gældende.

Dansk Erhverv støtter Kommissionens mål med at forbedre de lovgivningsmæssige rammer for fødevarer bestemt til særlig ernæring og bakker op om den overordnede struktur i den foreslåede revision, idet man dog er bekymret over visse af de foreslåede ændringer, som ifølge Dansk Erhverv kan forringe beskyttelsesniveauet for patienter. Man ønsker, at den kommende lovgivning sikrer, at sundhedsfagligt personale har adgang til videnskabelige data og oplysninger om sikker og hensigtsmæssig brug af produkter således, at det eksisterende patientbeskyttelsesniveau opretholdes. Dansk Erhverv

21 Artikel 2, stk. 2 i Kommissionens forordning (EF) Nr. 953/2009 af 13. oktober 2009 om stoffer, der i specielt ernæringsmæssigt øjemed kan anvendes i fødevarer til særlig ernæring.

22 § 16: ”Salg af levnedsmidler til særlige medicinske formål må kun ske til hospitaler, klinikker ledet af læger samt via apoteker og kliniske diætister”.

konstaterer, at vigtige kategorier af produkter til spædbørn og småbørn, som i øjeblikket falder ind under rammedirektivet, tilsyneladende er udelukket fra forslaget. Derudover mener Dansk Erhverv, at de eksisterende bestemmelser om kommunikation til sundhedsfagligt personale skal fastholdes i den kommende forordning. Det påpeges, at det er en mangel, at der ikke er defineret en proces til indførelse af nye produktinnovationer.

Dansk Erhverv glæder sig over, at de eksisterende juridiske definitioner for levnedsmidler til spædbørn og småbørn og fødevarer til særlige medicinske formål vil blive opretholdt. Man støtter også fortsættelsen af de særlige regler for hver produktkategori i fremtiden, men bemærker, at der dog er nogle vigtige kategorier af produkter til spædbørn og småbørn, der er omfattet af det eksisterende rammedirektiv, men som tilsyneladende er udelukket fra anvendelsesområdet i den foreslåede forordning. Disse kategorier omfatter produkter til for tidligt fødte børn, hvilket udgør en meget sårbar gruppe, som har særlige ernæringsmæssige behov. I betragtning af den spirende videnskab inden for præmatur og de forskellige ernæringsmæssige behov hos for tidligt fødte børn, afhængigt af deres gestationsalder og fødselsvægt, ville den mest foretrukne regulering af disse produkter fremover være, at de er omfattet af særlige bestemmelser om fødevarer til særlige medicinske formål.

Dansk Erhverv bemærker, at det nuværende rammedirektiv tillader formidlingen af nyttige oplysninger og anbefalinger til personer med kvalifikationer inden for medicin, ernæring eller farmaci. Denne vigtige bestemmelse findes, fordi fødevarer til særlige medicinske formål er ordineret eller anbefalet til patienter og plejere af sundhedsfagligt personale. Det er derfor vigtigt, at sundhedspersonale kan forsynes med videnskabelige data og oplysninger om sikker og hensigtsmæssig brug af produkterne med henblik på at instruere den endelige slutforbruger (patient / plejer) i korrekt anvendelse. Dansk Erhverv påpeger, at behovet for at kommunikere med sundhedsfagligt personale, som er de centrale beslutningstagere, er nødvendigt for branchen, og det skal derfor anerkendes og overføres til den kommende forordning.

Dansk Erhverv understreger, at branchen investerer betydelige ressourcer i forskning og udvikling, og at det er vigtigt, at denne innovation bliver støttet i den foreslåede forordning. Dette kræver, at der defineres en proces i den kommende forordning, som giver mulighed for at introducere nye produkter eller teknologier, baseret på nye tekniske og videnskabelige data.

Dansk Erhverv bemærker, at fødevarer til særlige medicinske formål bliver produceret til at behandle mange forskellige sygdomme og medicinske tilstande. Behovet for en bred vifte af tilgængelige ingredienser og næringsstoffer er derfor stort. Man finder det derfor meget vigtigt at bevare den nuværende fleksibilitet i sammensætningen inden for den specifikke lovgivning for fødevarer til medicinske formål og endvidere i den foreslåede EU-liste over stoffer, som er fastsat i det nuværende forslag.

Brancheforeningen for Fødevarer til Medicinske Formål(FMF) bemærker, at man fuldt ud kan tilslutte sig Dansk Erhvervs høringssvar.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens regelforenklingsinitiativ for så vidt angår området for fødevarer bestemt til særlig ernæring. Regeringen støtter således også princippet om, at området i vidt omfang reguleres horisontalt – dog under forudsætning af, at man ikke går på kom-

promis med det eksisterende niveau for fødevarer sikkerhed, forbrugerinformation samt det indre markeds funktion. Regeringen støtter i den forbindelse princippet i Kommissionens forslag om at bibeholde særregulering for en række fødevarekategorier, hvis sammensætning vurderes at være af afgørende betydning for bestemte, nærmere afgrænsede grupper af forbrugere med særlige ernæringsmæssige behov.

Regeringen vil arbejde for, at Very Low Calorie Diet (VLCD) produkter og slankekostprodukter omfattes af forordningens anvendelsesområde. Det er vigtigt, at der i lovgivningen stilles krav til produkternes sammensætning, idet de skal opfylde væsentlige daglige ernæringsbehov hos de pågældende målgrupper. Regeringen vil dog kunne tilslutte sig, at de slankekostprodukter, der alene er tiltænkt at erstatte enkelte måltider ud af en hel dagskost, fremover alene reguleres af den generelle fødevarelovgivning, herunder anprisningsforordningen, idet der ikke vurderes at være det samme behov for detaljerede krav til produktsammensætningen, som kræves for de produkter, der skal erstatte en hel dagskost.

Regeringen arbejder endvidere for, at alle væsentlige definitioner fastsættes i rammeforordningen og bliver så klare, afgrænsede og relevante som muligt og for at proceduren for vedtagelsen af EU-listen over tilladte stoffer bliver så præcist beskrevet som muligt.

Regeringen støtter, at Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) konsulteres, når det vurderes at være påkrævet i forhold til at sikre egnethed og sikkerhed af fødevarerne.

Regeringen arbejder endvidere for, at det fastholdes, at rammeforordningen udformes således, at de nugældende særregler for såvel de berørte fødevarekategorier som for de tilladte stoffer i vidt omfang kan videreføres, herunder blandt andet anmeldelseskravet for modernælkserstatninger og fødevarer til særlige medicinske formål samt kravet om anvendelse under lægelig overvågning. Regeringen vil arbejde for, at produkter til for tidligt fødte børn fortsat skal være omfattet af kategorien fødevarer til særlige medicinske formål.

I forbindelse med rammeforordningens udformning vil regeringen arbejde for, at de nugældende bestemmelser, som vedrører overholdelse af Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) kodeks for markedsføring af modernælkserstatninger, videreføres. Det er regeringens holdning, at det fortsat skal være muligt at give praktiske oplysninger til sundhedspersonale om anvendelsen af de af forordningen berørte produkter under hensyntagen til, at det tydeliggøres, hvilke oplysninger der kan videregives, for at undgå omgåelse af anprisningsreglerne.

For så vidt angår spørgsmålet om delegation af kompetence til Kommissionen gennem enten delegerede retsakter, TEUF artikel 290, og gennemførelsesretsakter (komitologi), TEUF artikel 291, arbejder regeringen for, at medlemsstaterne har en stærk kontrol med Kommissionens udøvelse af kompetencer, samt at medlemsstaternes eksperter inddrages i det forberedende arbejde med retsakter.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingsforløbet har vist en generelt positiv holdning til forslaget blandt medlemsstaterne.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 25. juli 2011.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

7. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013 KOM (2011) 630

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011, som led i reformpakken, forslag om en overgangsordning for direkte betalinger, der skal gælde i 2013, idet visse elementer i den nuværende forordning for direkte betalinger kun går til og med 2012. Idet den nye ordning, jævnfør Kommissionens reformforslag, skal finde anvendelse fra 1. januar 2014 foreslås det med nærværende forslag at tilpasse den gældende forordning om direkte betalinger, så denne kan anvendes i 2013. Det foreslås at fastsætte nettolofterne for de direkte betalinger for støtteåret 2013 på samme niveau som i 2012 og at fastsætte en tilpasningsmekanisme svarende til den hidtil gældende graduering for på den måde at sikre kontinuitet i støtteniveauet.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 630 af 12. oktober 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) 73/2009, for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013. Forslaget er oversendt til Rådet den 18. oktober 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I den nuværende forordning for direkte betalinger til landbrugerne er der fastsat et loft over udbetalingerne frem til og med kalenderåret 2012. Eftersom reformen af den fælles landbrugspolitik (inklu-

sive forordningen for direkte betalinger) først træder i kraft fra og med 2014, er der brug for et overgangsforslag for at sikre et uændret støtteniveau til landbrugerne. I nærværende forslag har Kommissionen derfor fremsat forslag om at fastsætte nettolofter for de direkte betalinger for kalenderåret 2013.

De foreslåede lofter tager udgangspunkt i lofterne for 2012. Det er dog nødvendigt at justere disse lofter, idet obligatorisk graduering (overflytning af midler fra søjle I til søjle II) bortfalder som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik. Følgelig foreslår Kommissionen en tilpasningsmekanisme i form af en reduktion, som svarer til gradueringen, som det kendes under den nuværende forordning for direkte betalinger, for på den måde at sikre kontinuitet i støtteniveauet. De foreslåede reduktioner stemmer således overens med de procentsatser, der pt. bruges ved graduering. Det vil sige 10 % i støttebeløb mellem 5.000-300.000 € og yderligere 4 % i støttebeløb over 300.000 €. EU10 fritages for reduktion i støttebeløb op til 300.000 €, hvorefter der reduceres med 4 % som gældende for EU15. I 2013 er EU10 fuldt indfaset, men fritages fortsat for reduktion i støttebeløb op til 300.000 €. Rumænien og Bulgarien er ikke omfattet, da deres støtteniveau for de direkte betalinger fortsat er under indfasning.

Ved fastsættelsen af nettolofterne tages i øvrigt højde for indfasningen af den direkte støtte i de nye medlemsstater, ophøret af muligheden for frivillig modulation (det vil sige muligheden for at medlemsstaterne frivilligt overflytter midler mellem søjlerne, hvilket er muligt i det Forende Kongerige og Portugal, men benyttes alene i det Forenede Kongerige), ophøret af muligheden for overførsel af uudnyttede budgetmidler til landdistriktsprogrammer og overførsel fra markedsordningen for vin.

Finansiell disciplin (degressivitet) under den gældende forordning kræver, at alle landbrugeres støttebeløb reduceres, såfremt budgettet til direkte betalinger, eksklusiv en sikkerhedsmargen på 300 mio. €, forventes overskredet. Denne sikkerhedsmargen er ikke ført videre i 2013-forslaget, men reglerne om degressivitet videreføres derudover uændret.

De nye medlemsstater har frem til og med 2012 under indfasningen af den direkte støtte efter godkendelse af Kommissionen haft mulighed for at yde nationalt finansierede tillæg til EU-betalingerne. Dette kaldes nationale supplerende betalinger. Denne mulighed er ikke videreført med forslaget.

Kommissionens overgangsforslag om anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013 skal træde i kraft fra 1. januar 2013.

Udtalelser

Europa-Parlamentets landbrugsudvalg har d. 9. februar 2012 fremsendt udkast til en fælles udtalelse til Rådet. På baggrund af dette forventes Europa-Parlamentet ikke at have ændringer til Kommissions forslag.

Konsekvenser

Kommissionens forslag forventes ikke at have konsekvenser for EU-budgettet, ligesom forslaget ikke forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Høring

Det forventede forslag har været forelagt § 2-udvalget (landbrug) ved møde den 5. oktober 2011 sammen med det forventede forslag vedrørende direkte betalinger (KOM (2011) 625). Ved den lejlighed havde udvalget ikke særskilte bemærkninger til forslaget. Forslaget har senere været i skriftlig høring sammen med forslaget for direkte betalinger. Heller ikke her har udvalget haft specifikke kommentarer til forslaget.

På mødet i § 2-udvalget den 5. marts 2012 bemærkede Landbrug & Fødevarer, at man kan støtte forslaget med henblik på at sikre en overgangsløsning for 2013.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side kan man støtte Kommissionens forslag eller et kompromis, der kan støttes af et flertal af medlemsstaterne. Regeringen vil være positivt indstillet over for en eventuel forlængelse af mekanismen for frivillig modulation. Endvidere vil regeringen være positivt indstillet over for eventuelle ændringer, således at de nye medlemsstater kan undgå en reduktion af den direkte støtte i 2013 sammenlignet med 2012. Regeringen lægger dog vægt på, at forslaget med eventuelle ændringer ikke forgriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et kvalificeret flertal af medlemsstater vil kunne tilslutte sig Kommissionens forslag. Der vil dog formentlig blive fremsat ønske om at videreføre muligheden for frivillig modulation. Henset til Kommissionens forslag om reform af forordningen for direkte betalinger, der vil indebære stigende betalinger fra 2014 og frem, finder visse nye medlemsstater det uacceptabelt, at det i 2013 ikke vil være muligt at yde nationale supplerende betalinger, da dette kan indebære en reduktion i støtteniveauet sammenlignet med 2012.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Det forventede forslag har tidligere sammen med det forventede forslag om reform af forordningen for direkte betalinger (KOM (2011) 625) været forelagt Folketingets Europaudvalg 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt 6. oktober 2011.

Der er oversendt samlet grundnotat om nærværende forslag og forslaget om reform af forordningen for direkte betalinger (KOM (2011) 625) til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk identifikation af kvæg og om at lade bestemmelserne om den frivillige mærkningsordning for oksekød udgå, og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 64/432/EØF for så vidt angår edb-databaser, som udgør en del af overvågningsnetværket i medlemsstaterne KOM (2011) 525 og KOM (2011) 524

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 29. september 2011. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsendt forslag til ændring af forordningen om mærkning af kvæg og oksekød. Forslaget ændrer reglerne om identifikation af kvæg og ophæver den frivillige mærkningsordning for oksekød. For så vidt angår identifikation af kvæg, foreslås der regler for frivillig indførelse af elektronisk identifikation af kvæg. Da flere medlemsstater, herunder Danmark, allerede har indført obligatorisk elektronisk identifikation af kvæg, er det hensigtsmæssigt at få harmoniseret reglerne herfor. Desuden beskrives muligheden for at overflødiggøre papirarbejdet ved udstedelsen af kvægpas for dyr, der er bestemt til handel indenfor EU, idet oplysningerne fra kvægpasset skal kunne udveksles direkte mellem medlemsstaternes databaser. Endelig åbnes der op for, at kvægproducenter kan føre det lovpligtige besætningsregister digitalt. Alle tre tiltag vil lette de administrative byrder for producenterne. Den frivillige mærkningsordning for oksekød foreslås ophævet, idet ordningen af Kommissionen vurderes at være administrativ byrdefuld i en grad, som ikke opvejes af fordelene ved ordningen. Endelig skal forordningen tilpasses Lissabon-traktatens bestemmelser om delegerede retsakter, TEUF artikel 290, og gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291. Som en konsekvens af ændringerne i forslaget om elektronisk identifikation af kvæg er der behov for en ændring af EU's databaseregler om overvågningsnetværket i EU, således at elementerne i databasereglerne fremover kommer til at omfatte en henvisning til elektronisk identifikation. En vedtagelse af forslagene vil ikke berøre beskyttelsesniveauet i Danmark og resten af EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 525 af 30. august 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår elektronisk identifikation af kvæg og om at lade bestemmelserne om den frivillige mærkningsordning for oksekød udgå. Forslaget er oversendt til Rådet den 2. september 2011 i en dansk sprogversion. Kommissionen har ved KOM (2011) 524 af 30. august 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 64/432/EØF for så vidt angår edb-databaser, som udgør en del af overvågningsnetværket i medlemsstaterne. Forslaget er oversendt til Rådet den 2. september 2011 i dansk sprogversion.

Forslagene er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2 og, for så vidt angår KOM (2011) 525, ligeledes TEUF artikel 168, stk. 4. Forslagene skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure, TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde. Det vurderes, at der kan opnås enighed om forslaget i en 1. behandling med Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget, KOM (2011) 525, har til formål at tilpasse reglerne om identifikation af kvæg til den tekniske udvikling, samt at ophæve den frivillige mærkningsordning for oksekød. Endvidere er forslaget en tilpasning til Lissabon-traktatens regelsæt om delegerede retsakter, TEUF artikel 290 og gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291.

Forslagets første del om identifikation af kvæg udspringer af arbejdet med den kommende EU-dyresundhedsstrategi, idet Kommissionen ønsker at forenkle oplysningsforpligtelserne (for eksempel bedriftsregister og pas). De nuværende regler gør det muligt for hver enkelt medlemsstat at indføre elektronisk mærkning, hvilket Danmark og flere andre medlemsstater allerede har gjort, ligesom der på EU-plan er indført obligatorisk elektronisk mærkning af får og geder. Den forskellige tekniske udvikling i medlemsstaterne har medført et behov for en harmonisering af reglerne. Hermed undgås, at medlemsstaterne benytter forskellige tekniske løsninger for elektronisk identifikation, således at systemerne ikke kan tale sammen i fremtiden. Forslaget vil ikke for nærværende medføre ændringer i den danske ordning.

Samtidig foreslås det, at kvægpas på papirform afløses af udveksling af data mellem medlemsstaternes kvægdata-baser, og der lægges op til, at kvægproducenterne kan føre det lovpligtige besætningsregister digitalt ved adgang til databasen og derved undgå indberetninger til myndighederne på papir, mail, fax og lignende. De to sidste forslag er en naturlig udvikling mod digitale løsninger, som vil lette de administrative byrder for kvægproducenterne. Det er allerede nu muligt for danske kvægproducenter at føre besætningsregistret digitalt.

De ændrede regler om identifikation af kvæg vil derved betyde en bedre og hurtigere sporbarhed af kvæg.

I forslaget tildeles Kommissionen på følgende områder beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, TEUF artikel 290:

- kravene til identifikationsmærkerne,
- oplysninger, der skal indgå i kvægpasset,
- oplysninger, der skal indgå i besætningsregistret,
- minimumsniveauet for de offentlige kontroller, der skal gennemføres,

- identifikationen og registreringen af flytninger af kreaturer, når de sættes på græs om sommeren i forskellige bjergområder.

Derudover tildeles Kommissionen på følgende områder beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, TEUF artikel 291:

- formatet for og udformningen af identifikationsmærkerne,
- tekniske procedurer og standarder for gennemførelsen af elektronisk identifikation af kvæg,
- formatet for kvægpasset,
- formatet for besætningsregistret,
- procedurerne og betingelserne for anvendelsen af sanktioner, og
- foranstaltninger vedrørende kontrolniveauet og de administrative sanktioner.

For så vidt angår forslaget om mærkning af oksekød, foreslås det at slette artikel 16, 17 og 18 i forordning (EF) nr. 1760/2000, som omhandler ordningen for frivillig mærkning af oksekød. Forslaget indebærer, at der ikke længere vil være krav om godkendelse af frivillig mærkning af oksekød, da det ikke vurderes, at effekten af ordningen står i forhold til den administrative og økonomiske byrde forbundet hermed i medlemsstaterne. Frivillig mærkning kan for eksempel være mærkning med race og alder samt andre kvalitetsparametre.

På følgende områder med hensyn til mærkning af oksekød tildeles Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, TEUF artikel 290, vedrørende:

- definitioner og mærkning af oksekødsafpuds, hakket oksekød og opskåret oksekød,
- særlige oplysninger, der kan anføres på mærkerne,
- mærkningsbestemmelserne i forbindelse med forenkling af oprindelsesafgivelsen,
- den maksimale størrelse og sammensætning af grupper af dyr som skal kunne afgrænses af mærkningen, og
- godkendelsesprocedurer i relation til mærkningsbetingelser på emballage til hakket oksekød.

Forslaget suppleres af Kommissionens forslag, KOM (2011) 524, til direktiv for så vidt angår EU's databaser, der skal justeres for at skabe det fornødne retslige grundlag for at kunne omfatte elementerne om elektronisk identifikation. De to forslag bliver behandlet under samme lovgivningspakke.

Forslaget er under behandling i Rådet. Der foreligger endnu ikke et kompromisforslag fra formandskabet.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Det forventes, at Europa-Parlamentets udvalg for Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed (ENVI) vil behandle forslaget den 8. maj 2012, og at Europa-Parlamentets betænkning om forslaget efterfølgende sættes på plenarforsamlingen den 12.

juni 2012 til vedtagelse. På det foreliggende grundlag vurderes det, at udvalget vil forholde sig positivt til forslaget.

Gældende dansk ret

Bestemmelserne om elektronisk identifikation og registrering af kvæg er gengivet i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1078 af 28. november 2011 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder.

Bestemmelserne om obligatorisk og frivillig mærkning af oksekød er gengivet i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 2011 om sporbarheds- og oprindelsesmærkning m.v. af oksekød.

Konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have samfundsøkonomiske, statsfinansielle eller administrative konsekvenser for det offentlige, ligesom forslaget ikke skønnes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget har ingen finansielle virkninger på EU's budget.

Vedtages forslaget, skal bekendtgørelsen nr. 1078 af 28. november 2011 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder ændres i overensstemmelse med forordningsændringen. Bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 2011 om sporbarheds- og oprindelsesmærkning m.v. af oksekød skal ligeledes ændres.

En vedtagelse af forslaget vil ikke berøre beskyttelsesniveauet i Danmark og resten af EU.

Høring

Forslaget har været i høring på høringsportalen. Sagen er efterfølgende sendt i høring i § 2-udvalget (landbrug) samt i det Rådgivende Fødevarerudvalgs EU-underudvalg. Der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer, DI Fødevarer, Dansk Erhverv og De Samvirkende Købmænd udtrykker alle generelt stor tilfredshed med forslaget.

Landbrug & Fødevarer understreger, at det skal sikres, at den elektroniske identifikationskode er identisk med den visuelle identifikationskode. Hvad angår mærkningsfristen, mener Landbrug & Fødevarer, at dyrene generelt bør mærkes så tidligt som muligt efter fødslen og påpeger, at den anførte frist på 60 dage for det andet mærke alene er nødvendig ved identifikation med vombolus. Landbrug & Fødevarer ønsker, at der fra dansk side arbejdes for, at indførte dyr fortsat kan mærkes med en dansk identifikationskode. Landbrug & Fødevarer anfører, at fristen på 24 timer for registrering af hændelser, i de tilfælde hvor producenten benytter sig af et digitalt besætningsregister, er for kort. Endelig understreges det, at såfremt Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, må Kommissionen samtidig pålægges at gennemføre høringer hos de nationale myndigheder med videre, således at regelsættet bedst muligt tilpasses de forskelle, som der er i EU's medlemsstater.

Landbrug & Fødevarer er endvidere generelt meget tilfredse med forslaget om ophævelse af den frivillige mærkningsordning for oksekød. Landbrug & Fødevarer har gennem en lang periode arbejdet

for, at det alene er de fælles vildledningsregler, som er gældende og ser derfor ingen grund til, at den frivillige mærkning af oksekød adskiller sig fra de øvrige dyrearter.

DI Fødevarer mener, at den frivillige del af oksekødsmærkningen kun giver administrative byrder, som giver mulighed for protektionisme, afhængig af fortolkningen i de forskellige medlemsstater. DI Fødevarer så også gerne den obligatoriske oksekødsmærkning ophævet, idet DI Fødevarer mener, at de generelle EU mærkningsregler fuldt ud sikrer forbrugerbeskyttelsen i EU.

Dansk Erhverv bakker op om forslaget om at ophæve den frivillige ordning for mærkning af oksekød ved at lade artikel 16, 17 og 18 udgå. Ophævelse af den frivillige ordning vil være en administrativ lettelse, samt ændre det forhold at ordningen har hæmmet vareudbuddet.

De Samvirkende Købmænd støtter i høj grad nedlæggelse af hele systemet for frivillig mærkning af oksekød, da det kun har resulteret i administrative byrder. Indtil da, opfordrer De Samvirkende Købmænd til, at man fortsætter arbejdet med forenkling af ordningen.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen forholder sig generelt positivt til forslaget. Danmark indførte i juni 2010 obligatorisk elektronisk identifikation af kreaturer, hvilket også var et klart ønske fra erhvervet. Efterhånden som flere medlemsstater med tiden vil benytte sig af elektronisk mærkning, er der behov for en harmonisering af reglerne og en definition af de tekniske standarder.

Digitalisering af kvægpas og besætningsregistre er et naturligt resultat af den teknologiske udvikling og vil reducere de administrative byrder for erhvervet.

På samme måde vil ophævelse af den frivillige mærkningsordning for oksekød medføre færre administrative byrder for såvel erhverv som myndigheder, på samme tid som forbrugeroplysningen oprettholdes i kraft af eksisterende vildlednings- og generelle mærkningsregler.

Regeringen støtter en ændring af reglerne om EU's databaser, idet der alene er tale om en retslig konsekvensændring og Danmark allerede i dag har krav om indberetning af alle de angivne elementer i forbindelse med elektronisk identifikation af kvæg.

For så vidt angår spørgsmålet om delegation af kompetence til Kommissionen gennem enten delegerede retsakter, TEUF artikel 290, eller gennemførelsesretsakter (komitologi), TEUF artikel 291, arbejder regeringen for, at delegation finder sted i overensstemmelse med de fastlagte retlige kriterier, og at medlemsstaterne har en stærk kontrol med Kommissionens udøvelse af kompetencer, samt at medlemsstaternes eksperter inddrages i det forberedende arbejde med retsakter.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt medlemsstaterne bred tilslutning til forslagets del om elektronisk mærkning af kvæg. For nuværende er der et blokerende mindretal imod forslagets del om afskaffelse af den frivillige mærkning af oksekød, men det forventes muligt at etablere et kvalificeret flertal for hele forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 29. september 2011.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

9. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 1234/2007 for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere KOM (2011) 631

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen fremlagde den 12. oktober 2011 forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere. Forslaget er en del af den samlede reform af den fælles landbrugspolitik og indebærer en opstramning af de traditionelt vinproducerende landes muligheder for at overføre midler mellem de forskellige dele af den fælles landbrugspolitik. En række af de pågældende medlemsstater har mulighed for at gennemføre EU-finansierede støtteprogrammer til fordel for vinsektoren. Forslaget indebærer, at de pågældende medlemsstater senest den 1. december 2012 én gang for alle skal afgøre, om de vil overføre hele eller dele af de midler, der er afsat vinstøtteprogrammer til enkeltbetalingsordningen. P.t. har de pågældende medlemsstater mulighed for at foretage sådanne overførsler hvert år.

Baggrund

Kommissionen fremlagde 12. oktober 2011 sine forslag til reform af den fælles landbrugspolitik, herunder KOM (2011) 631 om forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere. Forslaget er modtaget i en dansk sprogudgave den 18. oktober 2011.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42, stk. 1, og 43, stk. 2 og kan vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Forslaget regulerer de allerede eksisterende muligheder for at overføre midler imellem de forskellige dele af landbrugspolitikken. Det foreslås, at medlemsstaterne én gang for alle senest den 1. december 2012 skal tage stilling til, i hvilket omfang, de vil overføre EU-støtte fra de sektorspecifikke vinordninger til udbetaling af afkoblet støtte under den direkte støtte (den nuværende enkeltbetalingsordning).

Under de nuværende regler kan medlemsstaterne overføre støttemidler til enkeltbetalingsordningen én gang om året. Overførslen medfører en tilsvarende reduktion af de midler, der er til rådighed i vinordningerne. Pt. benytter fem medlemsstater sig af muligheden for at overflytte midler.

Kommissionen har desuden oplyst, at systemet med løbende adgang til overførsel af midler er budgetmæssigt og administrativt tungt. Dette gælder navnlig med hensyn til overvågningen af de midler, der tildeles til enkeltbetalingsordningen.

Det er ikke afklaret, hvorledes de midler, medlemsstaterne eventuelt vælger at overføre, skal fordeles. Hidtil er de overførte midler forblevet i vinsektoren efter overførsel til enkeltbetalingsordningen. Den igangværende reform af forordningen for direkte betalinger opererer med en udjævning af alle betalingsrettigheders værdi frem mod 2019. Det er uvist om de midler, der overføres fra vinsektoren, også er omfattet af denne udjævning. I givet fald vil de overførte midler skulle fordeles imellem alle landbrugssektorer.

Danmark har ikke adgang til støtteordningerne for vinsektoren og har dermed heller ikke mulighed for at overføre midler.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser eller administrative konsekvenser for det offentlige. Forslaget vurderes isoleret set ikke at have konsekvenser for EU's budget. En vedtagelse af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

Forslaget har været forelagt for § 2-udvalget (landbrug) ved møde den 5. oktober 2011 sammen med det forventede forslag vedrørende den fælles markedsordning (KOM (2011) 626) og det forventede forslag vedrørende fastsættelse af støtte og restitutioner (KOM (2011) 629). Forslaget har efterfølgende været forelagt for § 2-udvalget (landbrug) ved møde den 5. marts 2012. Udvalget har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan støtte forslaget vedrørende støtte til vin og enkeltbetalingsordningen, idet regeringen lægger vægt på, at forslaget er en teknisk-administrativt begrundet ændring, som ikke har EU-budgetmæssige konsekvenser. Henset til, at reformen af den fælles landbrugspolitik ventes vedtaget efter nærværende forslag, vil regeringen kunne acceptere, at medlemsstaterne med en tilpasning af

forslaget også efter 1. december 2012 får mulighed for at tage beslutning om overførsel af midler til enkeltbetalingsordningen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget fik generelt en blandet modtagelse, idet en række af de berørte vinproducerende medlemsstater havde betænkeligheder med hensyn til indhold og timing. Det blev fremført, at medlemsstaterne først kan tage stilling til, om de ønsker at overføre midler, når de kender resultatet af forhandlingerne om Kommissionens forslag om direkte betalinger. Dette resultat forventes først at foreligge, når tidsfristen for overførsel er overskredet. Hvis der tages hånd om denne problemstilling, vurderes det, at hovedparten af medlemsstaterne ikke vil modsætte sig en vedtagelse af forslaget.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Det forventede forslag har tidligere sammen med det forventede forslag om reform af fusionsmarkedsordningen (KOM (2011) 626) og det forventede forslag vedrørende fastsættelse af støtte og restitutioner (KOM (2011) 629) været forelagt Folketingets Europaudvalg 14. oktober 2011 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 20.-21. oktober 2011, jf. samlenotat oversendt 6. oktober 2011.

Der er oversendt samlet grundnotat om nærværende forslag, forslaget om reform af fusionsmarkedsordningen (KOM (2011) 626) og forslaget vedrørende fastsættelse af støtte og restitutioner (KOM (2011) 629) til Folketingets Europaudvalg den 8. november 2011.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav KOM (2010) 767

Nyt notat.

Resumé

I henhold til den fælles landbrugspolitik drager de mindre øer i Det Ægæiske Hav fordel af en særlig ordning for støtte til lokal produktion og forsyning af vigtige landbrugsprodukter.

Kommissionen har foreslået mindre ændringer til den gældende forordning for at tilpasse den til Lisabon-traktaten samt for at forenkle og præcisere de gældende regler. Kommissionens forslag har ingen budgetmæssige konsekvenser for EU-budgettet. Europa-Parlamentet har i oktober 2011 fremsat flere ændringer til Kommissionens forslag, blandt andet en forøgelse af bevillingsrammen på ca. 7,2 mio. € årligt.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2010) 767 af 17. december 2010 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav. Forslaget er oversendt til Rådet den 17. december 2010 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 42, stk. 1 og artikel 43, stk. 2 og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I henhold til den fælles landbrugspolitik drager de mindre øer i Det Ægæiske Hav fordel af en særlig ordning med støtte til lokal produktion og forsyning af vigtige landbrugsprodukter. Støtteprogrammet indeholder to grundelementer; den særlige forsyningsordning og de særlige foranstaltninger til fordel for den lokale produktion.

Målet er at nedsætte priserne på landbrugsprodukter på de mindre øer i Det Ægæiske Hav og udligne ekstraomkostningerne, som skyldes øernes fjerne beliggenhed, samt opretholde og udvikle den lokale landbrugsproduktion og samtidig bevare EU-produkternes konkurrenceevne.

Kommissionens forslag indeholder forslag til, hvilke ikke-væsentlige bestemmelser der i forbindelse med forslagets gennemførelse fremadrettet skal delegeres til Kommissionen via delegerede retsakter, jf. artikel 290 i Lissabon-traktaten, og hvilke bestemmelser der fortsat skal vedtages i komitéprocedure som gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i Lissabon-traktaten.

Forslaget indeholder endvidere en række mindre justeringer af forordningens bestemmelser for at forenkle og præcisere de eksisterende regler.

Derudover indeholder forslaget følgende substantielle ændringer:

- Grækenland, som er det eneste medlemsstat, der forvalter ordningen, skal i programmet anføre en liste over den støtte, der udgør direkte betalinger samt anføre, hvordan støtten defineres (blandt andet støttens størrelse og forventede effekt).
- Andelen af den samlede budgetramme, som kan allokeres til den særlige forsyningsordning, forhøjes med 20 %.

Kommissionens forslag indeholder en uændret bevillingsramme på 23,93 mio. € årligt.

Udtalelser

Europa-Parlamentets landbrugsudvalg har den 3. oktober 2011 fremsendt en række ændringer til Kommissionens forslag.

Landbrugsudvalget foreslår, at det i forordningen uddybes, at der kan ydes støtte til transport af uforarbejdede og forarbejdede landbrugsprodukter til, fra og mellem de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Derudover foreslås det, at støtteprogrammet til de mindre øer i Det Ægæiske Hav bruges som udgangspunkt for indførelse af særlige støtteordninger på de mindre øer ud for Sicilien, idet de miljømæssige og økonomiske forhold dér er tilsvarende dem, der findes på de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

Landbrugsudvalget foreslår videre, at det er nødvendigt at koble støtten til produktionen for at sikre, at støtteprogrammet kan bruges så effektivt som muligt. Landbrugsproducenterne på de mindre øer i Det Ægæiske Hav bør også tilskyndes til at anvende fællesskabsstandarder for økologisk landbrug og traditionelle dyrkningsmetoder for blandt andet at lægge vægt på bevarelsen af kulturarv.

Slutteligt ønsker Europa-Parlamentets landbrugsudvalg at øge den samlede bevillingsramme med 7,18 mio. € årligt (fra 23,93 mio. € til 31,11 mio. €) for at understøtte dyrkning af flere afgrøder og for at styrke den særlige forsyningsordning.

Konsekvenser

Kommissionens forslag forventes ikke at have konsekvenser for EU-budgettet, ligesom forslaget ikke forventes at have statsfinansielle, lovgivningsmæssige eller administrative konsekvenser.

Europa-Parlamentets landbrugsudvalgs ændringsforslag vil derimod have budgetmæssige konsekvenser for EU-budgettet, idet forslaget indbefatter en generel udvidelse af bevillingsrammen på 7,18 mio. € årligt. Forudsat at Danmark fortsat afholder ca. 2 % af EU's samlede udgifter, vil den af Europa-Parlamentet foreslåede forøgelse af bevillingsrammen resultere i et årligt dansk bidrag til ordningen på ca. 0,14 mio. € (ca. 1,1 mio. kr.).

Høring

På mødet i § 2-udvalget (landbrug) bemærkede Landbrug & Fødevarer, at man grundlæggende fandt, at denne type foranstaltninger burde støttes gennem ordningen for ugunstigt stillede områder i landdistriktspolitikken.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side kan man støtte Kommissionens forslag, da forslaget er en del af gennemførelsen af Lissabon-traktatens regler om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter samt indeholder forslag til forenkling og præcisering af reglerne. Regeringen lægger vægt på, at det sker inden for de fastlagte budgetrammer og det nuværende geografiske område samt uden væsentlige konsekvenser for det indre marked.

Regeringen lægger endvidere vægt på, at drøftelserne om forslaget vedrørende særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ikke foregriber forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme.

Regeringen er kritisk over for de af Europa-Parlamentets fremsatte ændringsforslag, der indebærer en øget bevillingsramme.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes blandt medlemslandene et kvalificeret flertal for forslaget, inklusiv visse tilpasninger i forhold til Europa-Parlamentets ændringsforslag, som ikke vedrører budgetmæssige spørgsmål.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer KOM (2011) 798

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har fremlagt forslag om ændring af Rådets forordning om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer. Kommissionen har vurderet, at der er en række problemer med den nuværende forordning, særligt i relation til kontrol. Som konsekvens heraf, har Kommissionen fremlagt et forslag, som indebærer en opstramning af reglerne i den nuværende forordning.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2011) 798 af 21. november 2011 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer. Forslaget er oversendt til Rådet den 25. november 2011 i en dansk sprogudgave.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at forslaget hører ind under EU's enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset. Idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik, er regeringen enig heri.

Formål og indhold

Hajer har en særlig livscyklus, der gør bestanden særligt sårbar over for overfiskeri, og det tager lang tid at genopbygge en nedfisket bestand. Der har været et betydeligt fiskeri efter hajer på grund af efterspørgslen efter hajprodukter og især finner. "Finning" er en metode, hvor hajfinnerne skæres af og medtages ombord, mens kroppene kastes over bord.

Ved Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer er der fastsat et generelt forbud mod "finning" af hajer.

Kommissionen har vurderet, at der er en række problemer med den nuværende forordning. Forordningen forbyder uden undtagelse finning og fjernelse af hajfinner, men der kan undtagelsesvis – efter medlemsstaternes skøn – udstedes en særlig fiskeritilladelse til at fjerne hajfinnerne fra kroppen om bord på fartøjet. For at sikre at hajkroppene ikke kastes over bord, må finnernes vægt ikke overstige 5 % af hajfangstens levende vægt om bord. Det største problem, der er konstateret i den nuværende forordning, handler om svagheder i kontrollen blandt andet som følge af, at forordningen tillader at lande og forarbejde hajkroppe og hajfinner i forskellige havne på forskellige tidspunkter og vanskeligheder med at vurdere vægtforholdet mellem finner og krop med henblik på at fastslå, om finning har fundet sted.

I lyset af ovennævnte problemer foreslår Kommissionen, at forordningen ændres, således at alle hajer landes med finnerne på kroppen. For at lette opbevaringen om bord må hajfinnerne skæres delvist igennem og foldes ind mod kroppen.

Samtidig justeres medlemsstaternes afrapporteringsforpligtelse med de ændrede regler.

EU-fartøjer med særlige fiskeritilladelser til at fjerne hajfinnerne fra kroppen vil ikke længere kunne opnå disse. Kommissionen anfører, at der oftest er tale om fartøjer med flydeline, hvoraf langt størstedelen er spanske (181 fartøjer) og dernæst portugisiske (29 fartøjer). Ét litauisk og ét cypriotisk fartøj har tilladelse.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har heller ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Det har ingen konsekvenser for EU's budget.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) har ikke haft bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for forslaget, idet man lægger vægt på en stramning af de gældende regler med henblik på et mere bæredygtigt fiskeri.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være kvalificeret flertal for forslaget.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.